5 cent.

La Veu de Catalunya

ANY 1er. NÚM. 71 — BARCELONA: DILLUNS 13 DE MARS DE 1899 — EDICIO DEL MATÍ

DIARI CATALÁ D' AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

BARCELONA (Edició del vespre.. 1 pta. al mes | Edició del matí. . 1 » » | ESPANYA. . . . . 4 ptas. trimestre | Fora d' ESPANYA.. . . . . 9 » »

Paquet de VINTICINCH NÚMEROS. . . . . 75 céntims

Anuncis, esquelas, remitits y reclams, á preus convencionals. Per l' edició del vespre s' admeten esquelas mortuorias fins á las sis de la tarde. Per l' edició del matí, fins á las duas de la matinada.

Anuncis del día

Sants Ramiro y Rodrigo, martres

Sants de demá: Santas Florentina, vg. y Matilde, reyna.

Quaranta horas: Acaban á l'iglesia parroquial de Sant Joseph, á Santa Mónica.—S'exposa á las vuyt del matí y se reserva á las sis de la tarde.— Demá comensarán á la Real capella del Palán.

Cort de María: Fa la visita á Nostra Senyora de la Victoria, á Sant Francisco de Paula.

La Missa d' avuy: Es de Sant Gregori Magne. P. C. y D. — La de demá es de Santa Florentina, verge.

Observatori meteorológich de la Universitat.—D.or E. Lozano.— 12 mars

Horas d' observació: 9 matí; 3 de la tarde. — **Barómetro á 0 y al nivell del mar:** 765'20; 764'42. — **Temperaturas: Máxima:** 22'4 sol; 18'4 ombra. **Mínima:** refl.; 7'1; 9'6 ombra.—**Termómetro tipo:** 14'2; 15'6. —**Pluja en 24 horas:** 00'0. —**Aygua evaporada en 24 horas:** 4'55; 2'27.—**Graus d'hemitat:** 73 9; 76 8. — **Vents:** Direcció: E. SSO. Velocitat per 1'': 1'7; 3'6.—**Estat del cel:** Nuvolós.—**Núvols:** Classe: Cum. Cantitat: 0'6; 0'3.—**Observacións particulars:**

Sortida del Sol, 6 h. 19 m.—**Posta,** 6 h. 2 m.—**Lluna plena: Sortida,** 6 h. 13 m.—**Posta,** 8 h. 25 m.

Comunicat

Senyor Director de LA VEU DE CATALUNYA:

Havent arribat á mon coneixement que l'establiment funerari «La Neotafia» ha cumplimentat alguns encárrechs y ordres de personas amigas del que suscriu que á 'n ella han acudit ab la creencia de que encare continuo essent l'encarregat de la administració de dit establiment, lo que no es cert, me precisa per aytal motiu fer novament pública manifestació de que cap classe de relació hi tinch avuy día ab ..ita casa, encare que en ella no's manifesti concreta y categóricament lo an formar part de la mateixa á las diferentas personas amigas mevas que equivocadament y per rahó de mon nom y serveys, acudeixen al referit establiment ab la seguretat de que he d'esser jo l'encarregat del cumplimen de sas ordres; per lo qual, á fi d'evitar la repetició d'aytals equivocaciéns en benefici seu y perjudici de mas relacións y del meu,'m veig ab la necessitat de participar, per medi de la present, á pesar d'haberho ja anunciat en varis periódichs de la localitat, que'm trovo al frente de la direcció del establiment LA FUNERARIA SISTEMA MODERNO dels senyors Pere Domenech y Andreu Vallbé, situat en la Ronda de la Universitat, número 31, ahont lo públich que'm favoreixi ab sos encárrechs, podrá apreciar la classe de serveys que en ell s'hi fan, y que son los mateixos ab que de llarch temps he procurat sempre atendrer al públich.

Donantli, senyor Director, las mes expressivas gracias per la inserció del present, se repeteix de V. afím. S. S. Q. B. S. M.

JOAN FURMENTÍ.

Teléfono 1893.

CARTELLS ARTÍSTICHS

Exposició permanent y venda dels nostres y extrangers, á la litografía *L'Art*, de

UTRILLO & RIALP S. C. Passeig de Gracia, 6 (Gracia)

J. MARSANS ROF. --- Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

LVMEN

Bec d' Incandescencia

PEL GAS

L' únich que dona una llum molt brillant sense tons més ó menos verdosos ó pálits. Llum rosada que no fatiga la vista ni deprimeix lo sistema nerviós. Dona gran relleu y 'l verdader color als objectes; no fa fum, ni olor.

Potencia llumínica, 100 bujías

Gasto: la meytat del d'un bec ordinari

Propia ab la seva gran irradiació pels grans establiments y'ls grans locals

Se transforman al nostre sistema tots los metxeros número 2 que tingan *tija* lateral.

Aviat hi haurá INTENSIUS *que donan la llum d'un arch voltáich de 6 ampères* ab molta major economía

DESPATX: Claris, 46 y 48, baixos, Barcelona

EN PONS, Cirugiá-Dentista

Carrer del Hospital, 21, 1.º (avants, 83, 1.º)

Cura las dents y caixals conservantlos per sa obturació en os, platino ó be or. Las dentaduras que construeix son garantidas en la exactitut. Dents y caixals afegits á las arrels que quedan. *Operacións sens dolor.*

Sombrillas En-tout-cas, Paraygues, Vanos.

Gran novetat y economía, á la fábrica El Louvre, 5, Archs, 5.

BRIANS. Se curan ab l'aixarop antiherpético de *Raurich*. 8 pessetas. Farmacia Plassa del Padró, cantonada carrer Botella.

LICOR BREA MÚNERA

22 ANYS D'ÉXIT.—Gran premi á l'Exposició de París

Membre del Jurat á Londres. — Diploma d'honor á Bruselas

El *Licor Brea Múnera* es lo que millor cura los catarros crónichs, tos rebelde, es pectoracions abundants, aufech, bronquitis y demés afeccions dels órgans respiratoris. Preserva del tifus, es útil en los catarros de la bufeta, purifica la sanch de mals humors, y té una acció tónica tal sobre l'organisme, que desperta la gana d'un modo sorprenent.

Malalts cansats de pendre altres medicinas han acudit al *Licor Brea Múnera*, y á sa benéfica influencia han recobrat lo dó mes preciós de la vida, qu'es la salut.

No confondre'l LICOR BREA MÚNERA ab altres que portan noms semblants

FARMACIA DEL AUTOR, Passeig de Gracia, 24, Barcelona

INTERESSANT ALS TRENCATS

Mols trencats no donan importancia á la trencadura que tenen perque no'ls molesta, conformantse ab portar un mal braguer que'ls es molt perjudicial. Donchs, com es sapigut, una trencadura mal tractada pot ocasionar importants alteracións al organisme humá, convertintse en graves malaltías que posan en perill la salud y la vida del trencat. Pera evitar complicacións las eminencias médicas recomanan l'us indispensable del *Braguer óptimo-hernial Vives*. Aparato verdaderament medicinal y electro magnétich ab Real Privilegi, pera aliviar y curar rápidament la susdita malaltía. Molt de cuidado ab las falsificacións. Venda y aplicacións.

CASA VIVES.—Horas, de 9 á 1 y de 3 á 7.—Carrer Unió, 17, ent.

HISTORIA DE CATALUNYA

per NORBERT FONT Y SAGUÉ

Edició de propaganda, ilustrada ab 42 grabats y 10 mapas históríchs. Preu, 1'50 pesetas en totas las llibrerías; 12 exemplars 15 pesetas, en la imprempta catalana de J. Puigventós. Dormitori de Sant Francesch, núm. 5.

Una altre batalla

Quan tot just fa quatre anys algúns catalanistas entussiastas iniciarem dintre de l'Ateneu Barcelonés la concentració de las forsas independents pera combatre'l caciquisme llavors, imperant en las corporacións oficials y en las associacións privadas, no somiavam ni podíam somiar que la nostra victoria pogués tenir altras conseqüencias que catalanisar la vida del primer centre intelectual de Catalunya.

Y no obstant, va tenirne. Ajudats de la massa neutra, indefinida, que en totas las colectivitats fa caure la balansa del cantó á que s'inclina, varem dur en Guimerá á la presidencia del Ateneu y á n'en Permanyer á la de la Academia de Llegislació y Jurisprudencia, y per primera vegada l'omnipotent cacich de Barcelona va veure desplegarse davant seu un estol de gent que no's doblegava davant de las sevas amenassas ni 's deixava amansir ab promesas ni caricias.

Aumentadas nostras forsas á cada nova batalla, varem dur la lluyta á la Societat Económica Barcelonesa d'Amichs del País, antiga seu del caciquisme, fábrica de senadors ministerials, museu venerable de totas las forsas *históricas* dels partits locals. La nostra arrivada va produir en aquella casa una sensació desagradable. En aquell mon atildat, fret, académich, carregat de fórmulas parlamentarias, nosaltres eram extrangers, representavam la invasió dels barbres, y la alenada de vida nova que hi portavam constituía una odiosa profanació.

Y també allá's va repetir la antiga historia. La escola d'independencia y de constancia que en sas sessións varem obrir, va fer prosélits; y aviat, molt més aviat de lo que nosaltres podiam imaginarnos, gracias als aconteixements polítichs que donavan l'ayre de profecía á las nostras previsións varem veure sortir del retraiment y formar al costat nostre un estol nombrós de gent honrada, fins allavors allunyada de la política ó tolerant per debilitat lo caciquisme.

La embestida del cacich va ser forta, pero á cada nou atach perdia forsas, mentres nosaltres en guanyavam. Y al cap de vall va deixarnos lo camp lliure cubrint ab las apariencias d'una retirada la seva total derrota.

Avuy, aqueixa massa neutra, indefinida, que fregantse ab nosaltres s'havia encomanat quelcom de las nostras ideas, estimulada en son instint de conservació per la gran catástrofe de las guerras colonials, ha plantejat aquesta lluyta més amunt, fora de Catalunya, en lo suprém organisme directiu d'Espanya, en un lloch ahont nosaltres no podiam durla, ahont no podém concorrehi ab nostres vots ni influir d'altre manera que ab nostre aplauso ó ab la nostra censura.

Curt de vista ha de ser qui veja en la provisió de l'Alcaldia de Barcelona, un plet de personas, un conflicte de pretendents. Los telegramas que van y venen de Madrid, de l'una com de l'altre banda, no'ls dicta la vanitat ni la ambició d'un cárrech, sino quelcom més important y fondo. De part d'en Planas hi va la pérdua ó la conservació del seu poder, que té totas sas arrels y treu tots sos medis de l'Ajuntament de Barcelona. De part dels altres hi va tot, perque hi va lo cumpliment de la primera de sas promesas, la estirpació del caciquisme y perque seguint en Planas de amo suprém de Barcelona, cap de las aspiracións del seu programa descentralisador podria veures plantejada.

Per aixó interessa tant vivament la opinió pública. Pendent de la resolució, está tot l'exércit que á las ordres d'en Planas governa la provincia, tot un munt d'alcaldes y secretaris y cacichs de menor quantia, y d'una altra banda tots los que á Barcelona ó fora d'ella senten sobre seu la má pesanta del cacich y del seu despotisme pateixen.

¿De qui será la victoria?

Lo problema no es tant clar com sembla. Si en Silvela desitgés de debó dur la política espanyola per nous camins, no hauria duptat ni un moment, pero en Silvela dupta en desferse d'en Planas. Y dupta perque en Planas té ja montada una máquina electoral, té ab ell com deya lo *Noticiero, el cuerpo electoral*, es home de gran experiencia política, que li donaria diputats de confiansa, d'aquells que no fan fressa, ni provocan conflictes, escoláns d'amén ben ensenyats pera fer quedar bé al govern en la comedia parlamentaria. En cambi, els altres son gent nova que no han fet may del ofici y tenen sobre'l govern y l'administració ideas perillosas y escrúpols més perillosos encara pera l'ordenat funcionament del régim parlamentari.

Es clar que dupta en Silvela, fill mimat del parlamentarisme. Dupta, se remou, vacila... Lo cor se n'hi va á la solució més cómoda, á la que més s'avé ab son temperament y sos propósits... pero no's determina, l'ombra del ministre catalá li fa nosa.

ENRICH PRAT DE LA RIBA.

El Vía-crucis de la Sumpteta

La hermosa criatura, la *Sumpteta rossa* que li deyan, rondava pels voltes de la Seu, encantantse uns cops ab els dotze Apóstols de la entrada *petita*, contemplant altres ab ulls fixos el mohiment d'una campana que brandava; embadalintse á estonas ab l'ángel que's veu al cim de tot del campanar; comptant després els esglahóns de la superba escalinata que s'extén dessota la fatxada principal de la iglesia, y entretinguentse més tart ab las figuras extrambóticas de las gárgolas.

Tot d'una, li desviá la atenció el pas d'una colla de nenas de la seva edat, caminant arrengleradas y en parellas, habilladas totas ab idénticas robas, y acompanyadas per duas germanas de la Caritat.

La Sumpteta restá un instant parada, seguintlas ab la vista, comparant llurs vestits tant endressadets y llurs sabatas tant novas, ab els pellots que la cobrian á n'ella y ab els *xarrachs* revellits que calsavan sos peus, despullats de mitjas. Aquella comparansa feu néixer dintre seu una gran enveja que la invadí tota: l'Hospici se li aparegué com un palau encantador, una mena de paradís que podria ferla felissa.

Després, l'hábit de las monjas la feu recordar de sa mare, sepultada en un llit del hospital, desenganyada pels metges, esperant l'hora del etern viatge...

¡Pobre Sumpteta! Feya mitj any que estava sola, captant de dias, dormint de nits en un recó del quarto de la *Seca*, una esguerrada que vivia de caritat y que li havia fet á n'ella la de recullirla... Totas las penas y fatigas passadas durant aquells sis mesos, s'agombolaren tot d'una en sa tendra imaginació... Y es recordá ab horror d'aquella fam dels primers días; d'aquell esglay que sentí una matinada en que la *Seca* cuydá morirse de resultas d'un atach d'afogament; de la fret que se li ficava fins als ossos durant las nits crúas de desembre, y sobretot, de la gran basarda, de la por inmensa, dels sómits esgarrifosos que la torturaren en aquella dormida que feu al ras y á la vora del riu, abans de que la recullis aquella bona dona.

Las nenas del Hospici havian desaparegut cap al darrera la Catedral, emprenguent la pujada que mena fins al portal de Sant Cristófol, des del que's descobreix en panorama la hermosa vall de Sant Daniel, orgull dels gironins y admiració dels forasters que la visitan.

La Sumpteta restá parada gran estona. Després, com obehint á una resolució que se li acudís en aquell instant, apretá á córrer amunt, ab lleugeresa de gata, enfilant la mateixa ruta que havian seguit las bordetas.

***

L'aspecte de la vall, á aquellas horas de la tarde, tenía quelcom d'extraordinari. Be eran las mateixas las runas y els llensos de muralla de la torre Gironella que s'alsan á má dreta al sortir del portal; be ho era també la montanya de Montjuhich, que tanca á la banda oposada la vista dels últims termes; be's veya igual la tirallonga escalonada de monts que s'aixecan allá al lluny limitant el paysatge. Peró en l'herba dels marges y dels rostos, en las matas d'argelachs y garrigas, en la terra, en las pedras, en tot semblava notarshi una lley de cosa inexplicable que feya pressentir la Primavera.

Un sol espléndit banyava de llum y de vida'l paysatge, jugant en certs indrets ab las ayguas del Galligans, que serpejava al fons de tot, rondinant suaument. Al bes del astre, els murs de Montjuhich y de la Gironella prenían un to daurat que'ls embellía. La montanya de Sant Miquel, ab sa petita torre al cim, s'ovirava al lluny, á la esquerra del últim terme, destacantse demunt del cel blau... d'un blau que comparava la Sumpteta ab el del mantell de la Purissima.

Per tots els corriols y viaranys, s'hi veyan collas de gent que, aprofitant la tarde del diumenge, havía eixit de la ciutat pera pagar tribut á la tradició, anant las unas á cullir violetas, las altras, més piadosas, á passar las creus, y la inmensa majoría á fer las dugas cosas á la una.

La Sumpteta s'aturá y resseguí la vall d'una llambregada, cercant las nenas del Hospici, que ja no's veyan en lloch.

De sobte torná á empendre'l camí, tirant cap á la dreta, sempre amunt, vorejant la Gironella y enfilantse després per entre'ls dos rengles de construcciónes rónegas que s'aixecan á la entrada del camí del *Calvari*.

Al acabarse las casas ovirá las bordetas, que s'havían acomboyat ab una colla d'altra gent... El quadro era hermós y sugestiu. A un costat el puig hont se venen las runas de la petita torre de la O. Més ensá grans estesas de oliveras d'un to grís, molt grís... Perdentse entre'ls alts y baixos del terreny, la estreta carretera, mostrant en algún tros las rocas vivas y vorejada d'un costat per marges que feyan de límit als camps que s'enfilavan amunt. A l'altra banda una gran extensió de sembrats, que s'allunyavan en accidentada pendent, enclotantse cap al centre de la vall, fins á trobar el riu y l'escamot de casas de sa vora... En mitj de tot aixó, plantadas al peu del camí, amagadas las unas en un clot de montanya, destacant las altras sa blancor á travers de verdissas y brancam, alegrant totas el paysatge, las casetas ab la creu al cim, senyalant cada una un pas del suplici del Redemptor... Devant de la primera, de jonolls demunt la roca y arrengleradas, las nenas del Hospici ab una colla de gent, fent la primera estació del *Vía-crucis*.

***

En tots aquells recóns de montanyas hi regnava gran animació. Els devots eran en nombre extraordinari: encara una colla no abandonava una de las casetas, que ja ocupava sa plassa alguna de las que anavan venint... Tot d'una acabá d'alegrar el quadro un espatech de música: era una comissió d'una societat relligiosa que volia donar ab aquellas notas més explendidesa al acte.

Entre creu y creu, la Sumpteta, ab aquell caminar de gata que la distingia, s'enfilava pels marges, devallava pels rostos, s'entafurava entre las matas, pera aplegar las violetas que hi creixían, amagadas modestament dessota l' herba.

Las bordetas, que feyan sa vía ab posat seriós, la llambregavan de cua d'ull, sentint en llurs tendres pits una gran enveja d'aquella llivertat... Y ella també se las mirava á las bordetas;... y al véurelas tan endressadas, y al pensar que tenian un llit mes tou que las rejolas del quarto de la *Seca*, y al ferse la reflexió de que no havian de mendicar el pa que menjavan, també n'estava d' envejosa. ¡Cóm la hauria baratada la seva sort ab la d' aquellas desamparadas!

Aixís arrivaren á la onzena estació, y la Sumpteta, al sentir explicar lo que representava, aclucá'ls ulls, s'imaginá la escena y li semblá que la Verge Maria, aquella Mare que queya com morta al sentir el primer cop de martell ab que li clavavan al Fill, tenía quelcom de la seva, peró quelcom que no's sabía esplicar y que li feya moure'ls llavis nerviosament, pera pregar á Nostre Senyor, demanantli... ¡ni ella mateixa ho sabía!... potser que li concedís una vida *regalada* com la d'aquellas altras criaturas qu'excitavan sa ambició... Als sayons y soldats se'ls imaginava com aquella gent que quan se'ls hi allarga la ma demanant una almoyna, responen ab un regany aspre, que deixa sense sentits... En cambi al Cirineu, li veya la mateixa cara boxdadosa del municipal que aná á recullirla, el día que's quedá dormint á la serena y á la vora del riu.

... Ja estavan á punt d'arrivar al Calvari, de finir el Vía-crucis. La Sumpteta lligá en pom las violas que havía recullit durant sa ruta y, un cop á la capella, entrá de puntetas, resá devotament un pare-nostre, deixá'l ramell demunt l'altar y torná á eixir sense fer soroll, sempre ab el mateix pas de gata...

***

Fins á entrada de fosch vagá per aquells cims. Las hospicianas feya grans estonas que havian desaparegut, fent la volta per la banda oposada al camí que havian seguit á la sortida de la ciutat, á la que s'entornavan en aquell moment, tot resant el Rosari algunas collas...

Las ombras del crepuscle comensavan á envolcallar las fondaladas y recons de la vall, revestint els objectes de tons misteriosos. Per las oberturas de las casetas del fons, sortian febles raigs de llum que's difumian ab la grisor de la terra. Damunt de la fosquetat, ressaltava encara en las clotadas la blancor de alguna de las *estacións;* altras, construidas en lloch més elevat, se destacavan del cel com centinellas que guardessin lo camí. En l'espay s'hi confonia la remor de veus que resavan, ab los crits de goig d'alguna noya que acabava de cullir una violeta; la fressa del vent al remoure las fullas dels arbres, ab la d'un regueró que s'escorria córrechs avall; las notas d'una cansó vinguda de las vessants oposadas, ab la conversa de dos enamorats que, juntant la Fé y l'Amor, havian anat á fer el *Vía-crucis*, acompanyats dels pares d'ella...

Malgrat l'animació, el quadro tenia una lley de severitat estranya, com si'l cap-vespre s'hagués apoderat de totas las cosas, imposántlashi respecte.

La nena seguí avall, ab la riuada de personas que tornavan cap á *dintre*. En son caparró s'hi agombolavan consideracións y més consideracións sobre aquella gent, més felissa, més alegre, més ditxosa qu'ella.

Poch abans d'esser á la ciutat, li vingué una tristesa... una gran tristesa que aná invadint tot el seu interior ab tal intensitat, que's deixá caure mitj ageguda damunt l'herba d'un marge y va rompre á plorar amargament.

Després, al cap d'una estona, se redressá, va aixugarse'ls ulls y contemplá l'infinit, cor-presa tota per l'augusta solempnitat d'aquell jorn que moria;... perduda la imaginació;... ben lluny de creure que en un clot de llit del Hospital s'hi acabava una vida que, al passar d'aquest mon al altre, l'havia de deixar sola... ben sola, desamparada com aquellas bordetas á qui tant havia envejat aquella tarde y ab las que al any següent aniria de companya á fer lo Vía-crucis...

JOSEPH MORATÓ Y GRAU.

Notas políticas

Cómichs dolents y donas brutas

Dos arguments dels polítichs y dels cacichs: un de cómich dolent y un altre de dona bruta.

Se tracta de respectar las forsas naturals del país, de reconeixer la vida de las antigas nacionalitats ben vivas avuy, y de treurers de sobre als vividors polítichs.

Naturalment, aquets s'esbalotan, se avansan cap al públich y cridan: Aixó es la reacció. Y (com lo cómich dolent del qüento quan lo xiulavan los milicianos) ¡Visca la llibertat!

Se tracta de treurer's de sobre lo ca-

ciquisme: vinga l'argument de dona bruta:

—No netegém, no netegém; si desseguida tornará á haverhi pols.

Y lo curiós es que aquets arguments los emplean tant los de la oposició mes desvergonyida com los polítichs. Y es que hi ha duas maneras d'explotarla la política: una ficantshi, altra fomentant lo descontent del poble, donantli per la banda, tractant malament á tothom, calumniant als que fan sants... y als que no's fican en res, ab l'objecte de viure de la bestiesa pública venentli aquet menjar verinós que mata als pobles lo mateix que sas mateixas malaltías.

Ja se sap, á las nacións com á las casas, si's volen tenir netas s'ha d'estar sempre ab los espolsadors y la escombra á las mans.

Está clar que de pols y de bruticia, mes ó menos, s'en fica á totas las casas. Pero tots tenim la obligació de fer dissapte y tan brut es lo que hi porta la bruticia com lo que hi viu consentinthi sense trénreséla de sobre.

Lo qu'es nosaltres á casa nostra, contra tota mena de bruticia política y caciqueril expolsarém fort ara y sempre... y fent lo menos soroll possible.

Orientals del senyor Castelar

No s'ho deixin perdre. Pera demá anuncia *La Publicidad* unas orientals del mes oriental dels escriptors... (No diu si es fet exprés pera'l seu periódich.)

Oriental y del senyor Castelar.
Me sembla que m'agradará.

¡Ah, si'l Doys ne volgués fer unas *Chirigotas* de las orientals del senyor Castelar, ell que hi te la ma trencada!

¡Com nos divertiriam!

Política extrangera

Un incident que porta cúa

La sortida del ministre de Russia á Belgrado, en Jadowski, que de moment porta una interrupció en las relacións diplomáticas entre Servia y Russia, fá d'actualitat una historia vella y sabuda.

Quan per causas ben conegudas lo rey Milano tingué que sortir de Servia renunciant á la corona que passá á son fill Alexandre baix la tutela de la seva mare Natalia, Russia intervingué en los tractes que donaren per resultat aquesta solució, adelantant la cantitat necessaria pera pagar los deutes del rey Milano y sortint fiadora de la pensió que se li va assignar, mitjansant la formal promesa de que no tornaría á trepitjar lo territori servi.

Aixís va ferse, y quan del rey Milano no s'en contava més que alguna de las sevas calaveradas á París, va escamparse per tot arreu la nova de que l'ex-rey de Servia, inflamat de sobte per un carinyo d'espós y de pare que fins allavors no havia sentit, tornava á Servia pera donar expansió á aquestos sentiments nobilissims... ó pera fugir dels acreadors que per París lo perseguian.

Arrivat Milano á Belgrado, fou nombrat comandant general del exércit servi y ben aviat deixá sentirse en la esfera política la seva influencia perturbadora.

Russia havia rebut una bofetada y, durant algúns mesos, retirá lo seu representant diplomátich á Belgrado. Mes, devant lo perill de que la seva actitut fos aprofitada per Austria y Alemania, aumentant aquestos Estats la seva influencia á Servia, va enviarhi á en Jadowski.

Allavoras comensá una série llarguíssima d'incidents en los que lo representant de Russia feya lo possible pera mortificar al ex-rey Milano. May li reconegué lo carácter de rey y sempre'l tractá com á simple comandant del exércit servi. Un dia va anar á veure al primer ministre y li preguntá: «Excelencia, vinch á demanarvos que'm feu un gran favor. Jo hi soch novell en la diplomacia y no conech ben bé 'l terreno que trepitjo. Voldriau fermé 'l favor de dirme qui es lo rey de Servia? Aquí hi ha dos personas que volen passar per tal y jo no sé ab quina d'ellas me tinch d'entendre.»

En Milano rebia las ofensas y callava, esperant una ocasió pera pendres la revenja. Aquesta ocasió se li presentá no fá gayres dias. Se celebrá un gran banquet pera conmemorar la erecció del regne de Servia y Jadowskí, no hi fou convidat. Tenint en compte que á Russia es á qui deu principalment Servia la seva independencia, se comprén la gravetat de la ofensa. En Jadowski, sense donar cap explicació, ha marxat cap á Sant Petersburg, siguent la seva conducta aprovada per lo govern moscovita.

Avuy la qüestió pera Servia es aquesta: O surt l'ex-rey Milano, ó la ruptura diplomática ab Russia es definitiva.

Los estudiants de Medecina del tercer grupo

Entre las assignaturas que constituheixen lo tercer grupo de la Facultat de Medecina, hi ha la de terapéutica, qual ensenyansa está á cárrech de un professor de alguna edat y al qui una malaltía dels centres nerviosos no ha deixat gayre ben parat. Queixosos los alumnes de la manera com se porta á cap la ensenyansa de tan importantíssima assignatura, una de las més fonamentals de la carrera, varen reunirse, acordant enviar un telegrama al ministre de Foment, suplicantli sustituhís al esmentat professor, deixar d'assistir á la tal classe y portar un missatge, que suscrigueren tots los alumnes, al Degá, en lo que repetian la súplica dirigida al ministre. Al rebrer lo document lo dit senyor Degá, va cridar á una comissió d'alumnes de la classe de terapéutica, á la qui va suplicar que depossessin sa actitut y que entressin á classe, ab la condició de que ell recabaria de la familia del enmalaltit catedrátich, sa retirada y lograr aixís la sustitució per un altre professor.

Las rahóns donadas pel doctor Giné, ni van contentar als alumnes, que continuan en la mateixa situació desde'l dijous, ferms en l'acort que, per aclamació, varen pendre y empenyats en obtenir lo que conceptuan un indiscutible be per lo seu pervindre.

Nosaltres, atents al mohiment iniciat y estudiants de tota la vida, arribém á créurens ab lo dret de aconsellar als alumnes modifiquin sa actitut, convensuts com estém de que al reunirse lo Claustre de la Facultat de Medicina, tindrá en compte la lleugeresa fogosa propia del jovent, que dedica al estudi la millor época de sa vida, y recordará, además, quant deuhen posarse en práctica las reglas que la lley dicta en lo referent á la jubilació. Aixó si es que tan important travall no estiga ja en vías de executarse.

Aquesta es nostra humil opinió y aquest es lo nostre desitj perque's dongui terme á un assumpto que no ha de conduhir, si las cosas son portadas á l'extrém, á cap be positiu per ningú.

F.

Lo que diu en Mañé y Flaquer

Copiém los següents interessants párrafos d'un article d'ahir matí, del Director del *Diario de Barcelona*, al que'ns plau veure parlant clar y ab oportunitat.

«La opinión pública se ha declarado unánime contra la explotación del pais por los políticos de oficio, que á tal extremo de humillación y miseria nos han traido. Las manifestaciones han sido incoherentes, poco acertadas en los medios de remediar el mal; pero unánimes en querer romper los moldes de los antiguos partidos y de la antigua política. A este clamor se ha de dar satisfacción, puesto que representa la voluntad de los que crean la riqueza, y estos no consienten ser explotados por más tiempo. Se niegan á continuar trabajando para que huelguen los políticos y á seguir empobreciéndose para que aquellos se enriquezcan. Explotadores y explotados están frente á frente; aquellos pugnando porque las cosas continúen como antes; éstos para que cese la vejación. Hábiles y astutos los primeros, tratan de convertir en asunto puramente político lo que más que político es social.

. . . .

Hay que embestir la cuestión de frente y con resolución, arrancando la máscara á los farsantes, sin temor al apodo de reaccionarios con que esperan intimidarnos. Si reemplazar el parlamentarismo por el gobierno representativo es ser reaccionario, seamos reaccionarios; si poner la gobernación del Estado en manos de los que pagan quitándosela á los que cobran es ser reaccionario, seamos reaccionarios; si quitar la elección del Parlamento á los caciques para confiarla á los representantes de la agricultura, de la industria, del comercio, de las ciencias y las artes, es ser reaccionarios, seamos reaccionarios; si devolver á las corporaciones la legítima intervención en las cosas públicas, es ser reaccionarios, seamos reaccionarios; si devolver á las regiones el derecho de administrarse y gobernarse segun las exigencias de su especial manera de ser, es ser reaccionarios, seamos reaccionarios. Y si para llegar á este *desideratum* hay necesidad de buscar en las enseñanzas de la historia el modo de recobrar el *self-government* que insidiosa ó violentamente nos arrebataron el absolutismo de los reyes y la arbitrariedad de los aventureros políticos, hagámoslo, aunque nos motejen de reaccionarios.

Bien que no formamos en sus filas, estamos dispuestos á prestar nuestro desinteresado apoyo al partido conservador, mientras no abandone la bandera de las reformas que ha enarbolado. Las circunstancias le han confiado esta obra de regeneración, y á llevarla á cabo deben contribuir todos los hombres de buena voluntad, no para robustecerlo dentro de los antiguos moldes, sinó para ponerlo en condiciones de pelear con ventaja y vencer á los partidarios del *statu quo* organizados en partidos. Alcanzada la victoria, y consultado libremente el pais, todos los partidos, incluso el conservador, deben trasformarse á tenor de las nuevas necesidades y enarbolando cada uno la enseña de los nuevos ideales.»

Gazeta catalanista

Va continuar ans ahir vespre al Centre Escolar Catalanista, l'estudi de la «Doctrina», premiada pel Centre Catalá, de Sabadell.

Fou lo disertant en Joan Solé y Plá, tenint per tema «Catalunya». Comensá'l conferenciant per esbrinar los origens d'aquesta estimada patria nostra; parlá de la llengua catalana, provant que's conegué primer que la castellana: feu una brillant apología de la llengua catalana, relatant algunas festas en que hi era festejada.

Doná alguns tochs sobre la historia política de Catalunya, referintse especialment al Consell de Cent y altras institucións populars, que feren de la nostra patria, la nació més lliure del món.

Després de demostrar ab passatges de la historia, lo desitj innat que sempre ha tingut Catalunya per sa llibertat, feu vots pera que als nostres días pugui ben aviat assolirla.

En Joan Solé, fou escoltat ab molt de gust, y al acabar sa interessant conferencia, un esclat d'aplausos ressoná pel local.

Gazeta de Teatres

Novetats

«Il piccolo Lord», de Schurmann, estrenó, es una comedia inmillorable... pera funcións de dias de festa á la tarde. Un lord raro, pel carácter y pel mal humor que li dona l'poagre, acaba per doblegarse y amansirse devant la carinyosa y expontánia bondat d'un net seu d'onze anys. Aixó es tot.

Lo primer acte, de senzilla exposició, deixá al públich bastant fret; los altres dos, foren més aplaudits; tota la obra está ben portada, passant per sobre dels convencionalismes que la simplicitat del conjunt fan inevitables: los personatges se fan simpátichs, lo fondo es sumament moral, y si la obra no es literariament cap cosa del altre mon, resulta molt agradable, en gran part sens dubte, gracias á la senyora Mariani y al senyor Paladini, que la sostenen ab la forsa ab que engrandeixen cosas molt més petitas que «Il piccolo Lord». Los demés artistas, bé.

Eldorado

Ahir tingué lloch en aquest teatre l'estreno d'una sarsuela dramática en un acte y quatre quadros, original de Sinesio Delgado y que lo Mtre. Tomás L. Torregrosa ha posat en música.

«Los mineros», que aixís se titula la sarsuela de referencia, fou escrita expressament pera esser estrenada á Barcelona, á pesar de lo qual lo *género chico* á que pertany es tan *chico* com puga esserho qualsevol de las estrenadas y vingudas de Madrid.

La lletra no te res de particular, lo «Rafael» ó siga lo capitá Moncada es lo capitá Tenorio y lo infalible galán de totas las sarsuelas, per qui totas las donas moren de amor y tots los obstacles no son prous pera ferlo tornar enrera. La «Catalina» ó siga la dona de «don Ventura» es una dona *massa poeta* y massa entussiasta y son marit es un home en extrém cego al comensament y excesivament valent al acabar, tinguentli en compte la timidesa dels altres quadros. La mateixa «Canela» tampoch es un tipo veritat, encara que siga verossímil. Lo argument res te de particular y la música que hi ha posat lo mestre Torregrosa no es pas gayre més que una variant sobre 'ls mateixos motius d'altres sarsuelas sevas.

En quant á la representació debém citar en primer y casi únich lloch á la senyoreta Plá, que fou la sola que estigué veritablement en carácter, essent també de aplaudir los esforsos del senyor Rodríguez, pera sortirse d'un paper dramátich, com lo de «Juan» que desempenya.

L'orfeó «La Catalana» se ressentía de falta d'ensajos, falta que's conegué fins en lo referent á afinació.

L'autor de la lletra fou cridat al caurer lo teló, tenint que sortir á instancias del públich varias vegadas.

Lo coro de minayres del segon quadro tingué que repetirse y la introducció fou molt aplaudida.

Abdós números de música son los més descollants de la sarsuela.

Lo teatre plé.

Revista Bursátil

Acabavam la nostra anterior Revista, creguts de que l'alsa iniciada al firmarse el protocol suspenent las hostilitats, havia arrivat á son gran máxim al pendre en Silvela las riendas del Estat.

Durant lo llarch períodi transcorregut desde l'acabament de la guerra, estroncada la ferida per hont abundosament anaba escolantse la nostre sang, al referse lo esperit públich, desitjós de pau, varem preveure la prompte reacció de tots els fondos públichs, puig, per de moment, sino altre cosa posavam un deturador á la corrent que á passos de gegant s'ens emportava cap á la ruina. La reacció en sentit de millora no va trigar á venir y, convensuts de las rahóns que l'alimentavan, l'havém seguit en son progressiu desenrotllo, mes encare durant aquests últims temps, en que, prevista la cayguda del govern liberal, es feya més llógica, per las declaracións d'en Silvela, senyalat com á son sustitut; pero al aceptar aquest el poder, creyam que, per de moment, eram ja al cim de la pujada, y que s'imposava un xich de descans, un lleuger retrocés, pera alleugerir la carga y refer las forsas á fí d'estar més ben disposats si voliam seguir dret amunt.

Pero aixó que, semblava molt natural després d'una llarga temporada de marxar sempre en un mateix sentit, no ha passat ni molt menos.

Ab la pujada d'en Silvela l'optimisme més rosat s'ha apoderat de la especulació, la febre bursátil ha pujat de grau y las noves energias s'han exteriorisat ab tota intensitat, plenas de vigor, y sense medir las conseqüencias. Vetaquí perque quan semblava eram ja á las acaballas d'aquest mohiment, no passavam encare del preludi. Aixó per lo que respecta al *gros públich* á la massa que's decanta cap allá hont va la corrent, á la que no té ni pot tenir altre criteri que el que li serveixen confeccionat els mercats reguladors.

En quant als especuladors de verdadera significació, als que en realitat van iniciar el mohiment, no ho sabém á punt fixo, pero es molt de suposar que aqueixa efervescencia, aqueix engrescament del públich, los hi haurá facilitat realisar la operació en condicións ventatjosíssimas.

Com á dato primordial, y entenguis que parlém de tots los valors en general, ja que tots han participat del alsa, hi ha que tenir en compte que la nostra plassa, com ja té per costum, s'ha posat ab un sobrecambi considerable en relació als demés mercats, y aixó ha produhit ventas de molta importancia per part dels arbitratges.

D'aixó pot fácilment esdevenirse que'l dia que passi l'entusiasme que avuy domina, per qualsevol incident dels que may faltan, trovantse nostra plassa ab excés de cárrega, sigui la primera que al volguer alleugerirsen, promogui una cayguda que, á causa de la precipitació de la pujada, podria ésser d'alguna consideració.

Interin los vents no cambihin y segueixi respirantse aquesta atmósfera, no'ns extranyaría gens ni mica seguíssin pujant sense fre ni deturador, puig ab vent de popa, la Bolsa camina més depressa del que's vol; peró bo será que'l públich no's deixi seduhir massa per aquets entussiasmes que generalment, sempre acostuma á tenir fatals desenganys.

Com ja habém dit, no'ns fixém en cap valor particularment, puig tots, quin més quin menos, han seguit lo mateix curs, y las nostras apreciacións sobre aquesta alsa, van per tots ells en general.

Restant sols dir, que'ls preus més alts á que s'han cotisat los valors de la contractació d'hir á la Bolsa, son los següents: Interior 65'00; Norts 46'00; Fransas 43'80, y Orenses 13'80. Las Cubas no van passar dels rededors de 68'00 y 59'00 las novas y vellas respectivament.

Los franchs bastant ofrescuts, y á no ésser per las necessitats que durant aquets últims dias ha tingut l'arbitratge, segurament's cotisarian á preu més baix del de 27'60 á que ahir van quedar á la closa de Bolsa.

Lo cambi de lliuras últimament cotisat es de 32'20 paper.

Noticias de Barcelona

L'enterro del senyor don Pere de Sotolongo y Alcántara, celebrat ahir matí, ha estat una verdadera manifestació de simpatía y afecte envers l'ilustre finat.

Presidia'l dol, representant á la familia, lo gendre del mort senyor Heras, al qui acompanyavan lo senyor Marqués de Comillas, don Manel Girona y autoritats de la capital.

Per respecte á la voluntat expressa del difunt, lo bagul y'l cotxe eran modestíssims y no s'hi veyan glassas ni coronas.

La concurrencia era en extrém numerosa y distingida, vegentshi, entre altras, representacións de tots los centres y societats bancarias y comercials aixís com d'un extraordinari número d'establiments dels més importants de Barcelona. Hi anavan també'ls noys del Assilo Naval, igualment que'ls nens y nenas de la Casa provincial de Caritat (ab blandons encesos. Además, hi figuravan diferentas representacións de la Companyía Trasatlántica, Companyía Arrendataria de Tabacos y Banch Hispano-Colonial, de quinas corporacións fou lo finat conseller.

Dels barcos que's troban en nostre port, pertenyents á companyías navals espanyolas, foren molts los mariners que acudiren al acte, que revestí una grandiosa solempnitat y que doná una prova evident de las moltas simpatías de que gosava'l mort, quina ánima hagi acullit lo Senyor á la seva santa Gloria.

La comitiva ha seguit lo següent curs: Portal del Angel, carrer de Santa Ana, Ramblas, Passeig de Colón, y d'allí cap al cementiri vell.

Rebi la distingida familia Sotolongo la expressió de nostre profond condol.

Al baixar de la trona ahir matí lo reverent senyor Rector de Sant Pere de las Puellas de nostra ciutat, ha tingut la desgracia de caure en terra á causa d'haverli sobrevingut un fort atach d'apoplegía. Per l'estat grave en que ha quedat lo venerable sacerdot, ha tingut d'ésser combregat y extramunciat. Fem vots fervents al Senyor pera que li concedeixi al reverent Bargay un prompte y satisfactori alivi.

La «Revista crítica d'Historia y Literatura espanyola», que fins ara s'havia publicat á Madrid, desde aquest any, que's lo quart de la seva publicació, veurá la llum pública á Barcelona, baix la direcció de don Antoni Elías de Molins, Director del Museu Arqueológich de Barcelona, y de don Joseph Altamira, Catedrátich de l'Universitat d'Oviedo.

S'ha pres aquesta determinació á fí de assegurar eficasment la vida, las condicións y la possibilitat de milloras convenients pera la revista, á qual efecte s'ha solicitat també lo concurs de nous elements de valua. Además dels esmentats directors, figuran á la llista dels suscriptors que coloborarán á la publicació, los senyors Aranjo, Butler Clarke, Berlanga, Teófil Braga, Cámara Manuel, Carreras y Candi, Catalina, Codera, Coelho, Costa, Cotarelo, Farinelli, Fitz Maurici, Garofalo, Hubner, Hillman, Hinojosa, Leite de Vasconcellos, Mile, Mélida, Menéndez Pelayo, Morel Fatio, Pedrell, Posada, Unamuno, Valera, Waxel, Webster, y altres no menos celebrats autors contemporanis que honran las lletras de Catalunya, Fransa, Italia, Portugal, Inglaterra, Alemania y Russia.

Hem rebut una comunicació en la que se'ns demana, en nom dels vehins de Sant Gervasi, que cridém l'atenció de qui correspongui sobre'l mal estat en que's trovan alguns carrers, principalment en dias de pluja, per falta d'aceras.

Aquesta queixa se refereix en especial als carrers de Tabern, Sant Elías, Copérnich, Vallmajor, Ravella, Camps y Hercegovino.

Quedan satisfets los nostres comunicants.

Lo dimars vinent, á las deu del matí, se efectuará en l'Hospital Militar d'aquesta plassa, lo reconeixement facultatiu dels individuus de tropa presents inútils.

Lo presidirá l'inspector de Sanitat Militar, don Joaquim Plá y Pujolá.

Diu un confrare:

«Varem dir lo dia 8, que un sindicat yanqui tracta d'establir una línia de vapors entre Nova York y la Península, y que los barcos destinats al servey, navegarán ab bandera espanyola.

Encar que los travalls relacionats ab la constitució de dita nova empresa, se practican molt sigilosament, nostras noticias nos permeten asegurar que aviat será un fet y que ab aqueix pensament s'hi relaciona lo viatge á América d'un capitá de una important casa-armadora espanyola, que va estar pres á Cayo Hueso en los comensaments de la guerra hispá-americana.

També tenim entés que'ls yanquis han ofert á dit marino un cárrech important en la nova Companyía.»

Sabém que no es certa la noticia que algúns periódichs de Madrid publicavan donant compte de que una comisió del Foment del Travall Nacional anés allí pera presentar al Govern un progecte d'aranzel que té per base la exenció de tota classe de dret referent á las primeras materias. No obstant lo Foment ja fa temps que té en estudi la reforma aranzelaria, tenint en compte la probable revisió del actual aranzel, pero no s'ha fet encare un progecte definitiu, ni's redactará tant sols sens haver abans consultat als agricultors ab lo fí d'armonisar tots los interessos.

Ha sortit cap á Paris nostre amich lo conegut artista don Santiago Russiñol, acompanyat de sa muller, ab l'objecte de restablirse de sa delicada salut.

Havém rebut lo segón número de la revista que'l conegut litógrafo senyor Miralles publica esmeradament á nostra ciutat ab lo titol d'*Hispania*, que conté una bonica porta alegórica del Carnestoltes, deguda al acreditat pinzell del senyor Feliu de Lemús, un bonich dibuix de don F. Domingo representant l'auditori del Corral de la Pacheca á principis do sigle, aixís com també varias y delicadas reproduccións y vinyetas dels coneguts artistas senyors Clapés, Pascó, R. Casas, Vazquez y Más y Fontdevila. La col·laboració literaria es també bastant escullida.

En l'exprés de Madrid arrivaren ants de ahir lo Marqués de Comillas y'l diputat provincial senyor Vilaregut.

En lo frontón Comdal jogaren ahir tarde, los pilotaires Gamborena y Chiquito de Vergara, rojos, contra Chiquito de Escarizaza y Ibaceta, blaus, havent guanyat los primers per nou tantos.

Las papeletas s'han pagat á 8'05 pessetas.

Lo número de *Les Maitres de l'Affiche*, correspontent al mes actual, es tan notable com tots los que forman tan artística publicació. En la darrera entrega hi figuran un excelent cartell de Stenlein, lo *Mirall* de Cheret; la *Tinta Marquet* de Grasset; l'últim anunci de Grün pera la Papinière, y una vistosa composició de l'italiá Hohensteni, pera lo *Centenari del descobriment de la pila de Volta*.

Ahir moriren en l'hospital militar de aquesta plassa los repatriats Francisco Serrano Segura, de Alginet (Valencia), y Anton Vazquez Losada, de Sant Clodio (Orense).

Han arrivat á Barcelona set deportats filipins, los que tornarán lliures en son pais en lo primer vapor que surti ab direcció al Arxipélach.

Han arrivat en aquesta capital, ab l'objecte de verificar compras de temporada, los senyors següents: don Elvir Piñeiro, de Vigo; don Aquilí García, de Medina del Campo; don Tomás Palazón y don Joan Ruíz, de Murcia; don Santos Capa, de Santander; don Joseph Camps, de Sevilla; don Joseph Sempere, de Valencia; don Fernand Morell, de Bocairente; don Joseph Carrasco, de Villanueva del Arzobispo; don Hermini Sánchez, de Murcia; don Joan Aranduy y don Juli Ibañez, de Santander; don Francisco las Heras, de Granada; don Serapi Galindo, de Béjar; don Juli Casaseca, de Valencia; don Plácit Tello, de Cádiz y don Prudenci Soriano, de Madrid.

A la tenda que la Creu Roja ha tingut establerta durant lo dia d'avuy, á la plassa de Catalunya, s'han recullit 100 pessetas en paper, 371'25 plata y 108'25 de calderilla; quin conjunt de 979'50 pessetas servirán pera socorrer als repatriats que arribin de Filipinas.

NOTICIAS RELLIGIOSAS

Dilluns 13 de Mars:

En la parroquia de Santa María del Mar la Pía Unió de Sant Antoni de Padua, canónicament erigida en dita iglesia, practicará durant la missa de dos quarts de dotze, los exercicis espirituals propis del día 13 de cada mes.

En la Catedral Bassílica, la Associació d'Aymants de Jesus Sagramentat hi tindrá missa de Comunió en la Capella del Santíssim Sagrament á dos quarts de vuyt.

En la iglesia del Bonsuccés los días 13, 14 y 15 serán de retiro pera las senyoras congregantas de la Iltre. Vble. Congregació de Ntra. Sra. dels Dolors; al matí á las onze comensará la santa missa y després una plática, y á la tarde á las quatre's resarán algunas oracións á la Santíssima Verge seguidas de la Corona Dolorosa, y després la plática. Dirigirá aquestos días de retiro un Pare de la Companyía de Jesús.

Secció Marítima

Vapors de la Companyía Trasatlántica

Vapor Buenos Aires, sortit lo 11 de mars de Manila, pera Singapore.

Vapors de la Prince Line

Vapor Georgian Prince, ha passat lo 9 de mars per Cizard, procedent de Nova York y ab direcció á Rotterdam.

Vapor Ocean Prince, arrivat lo 10 á Liverpool, procedent d'Alexandria.

Vapor Iron Prince, arrivat lo 10 á Cuxhaven, procedent de Liverpool.

Línea de vapors Serra

Vapor Donata, sortit lo 9 de mars pera Barcelona.

Vapor Nina, arrivat lo 9 á Greenock, procedent de Bilbao.

Vapors de la Companyía Marítima

Vapor Pizarro, sortit lo 8 de mars d'Hamburgo pera Espanya.

Vapor Goya, sortit lo 9 de Liverpool pera Gijón.

Los vapors Rioja y Colón arrivaren lo 9 á Graverend.

Vapor Austerlitz, sortit lo 10 de mars de Newcastle pera Barcelona.

Guayta marítim del Castell de Montjuich.

Observacións meteorológicas

A sol ixent, vent al ONO, fresquet, circul ab núvols y boyra. A las dotze del dia, Ponent, també fresquet, celatjes y la boyra al circol. A sol Ponent, SO. fresch, trangul del SE. y lo circol queda clar.

Mohiment de barcos á entrada de fosch

Demoran al E. una pollacra goleta y un gavech que barloventejan y una goleta que va en Popa pera el ENE. Pel S. un berganti goleta de tres pals que prenen Ponent, y al SO. un berganti goleta que ve en popa.

De vela llatina, quatre falutxos per diferent rumbo y un que ve al port. Havent entrat de matinada de Marsella lo vapor francés «Les Andes» dels senyors Ripol y companyia; del mateix punt, á dos quarts de vuyt del matí lo vapor espanyol «Manuel Espaliu» de don Santos Palomo.

De Marsella, á las quatre de la tarde, lo vapor «Alcira», de la senyora Viuda de don Vicente Sanz Selma; quatre vapors mercants de dos pals, varen passar ahir desde E. al O. y altres del O. al E. de Ponent costeja la plana per al port, un vapor mercant de dos pals planta espanyol.

Distancia navegada pels barcos que avuy han sortit

Fora d'horitzó hi han los vapors següents: Lo correu «Bellver», pera Palma, dels senyors Sureda y Rovirosa; l'«Amalia», pera Cette, dels senyors Rosich Roura y Companyía; lo «Luis Pinzón», pera Alacant, dels senyors Moll y Corominas; l'italiá «Alegría», pera Génova; lo grech «Lixari», pera lo SE.; l'anglés «Isle of Barsey», pera Ponent; l'espanyol «Cecilia», pera Liverpool, dels senyors Serra y Font; lo «Cabo Creus», pera Marsella; lo francés «Les Andes», pera Buenos Aires, dels senyors Ripol y Companyía; á llarga distancia al SO, barloventeja la fragata d'aquesta matrícula y comers Rosa Alegret de don Marcelo Jané.

Periódichs oficials

Gaceta de Madrid del día 10 de mars:

Relació dels plets incoats devant del Tribunal de lo Contenciós-administratiu.

Estat dels preus que han obtingut los efectes públichs en la Bolsa de Comers de Madrid, durant lo mes de febrer.

Boletín Oficial de la provincia de Barcelona del día 12 de mars:

Senyalament del día 27 del actual pera'l pago del expedient d'expropiació de las fincas ocupadas en lo terme de Sant Feliu Sasserra, ab motiu de la construcció del tros vuyté de la carretera de Sabadell á Prats de Llussanés.

Anunci de la Delegació d'Hisenda sobre interessos del Deute públich.

Anunci per la Comissaria de guerra d'una subasta pera l'adquisició d'articles d'inmediat consum en la Factoría d'utensilis.

L'Ajuntament de Barcelona avisa al públich que durant 15 días tindrá exposats los projectes dels pressupostos formulats.

INFORMACIÓ telegráfica y telefónica de La Veu de Catalunya

Telegramas de l'Extranger

L'enterro del Nunci

París, 12, 9 matí.

Definitivament se celebrará lo vinent dimars l'enterro del Nunci de S. S. á aquesta capital.

Presidirá l'acte lo Cardenal Richard, y assistirá un oficial del quarto militar, en representació del President de la República.

Incendi

París, 12, 9'15 matí.

Un incendi ha destruit totalment lo poblet d'Agarem, situat prop de Lonche, haventhi quedat cinquanta familias á l'intemperie.

Las pérduas son importants, peró, afortunadament no han ocorregut desgracias personals.

Noticias de Bélgica

París, 12, 11 matí.

Los metges han declarat fora de tot perill á la Reina de Bélgica.

—Lo Rey Leopold ha ordenat que sigui transportada á Brusselas la Princesa Lluisa de Coburg, ahont será objecte d'una escrupulosa vigilancia, fins que s'instali definitivament ó sigui reclosa.

La venda de las Islas

París, 12, 11'21 matí.

Telegrafian de Berlín que ahir al Reichstag se va fer una interpelació referent á l'adquisició de las Carolinas y demés islas espanyolas del Pacífich, per Alemania, peró'l ministre d'Estat se va negar á tota discussió que califica de inoportuna, fins que las Corts no ratifiquin lo tractat.

Lo govern segons "Le Temps"

París 12, 11'40 matí.

Le Temps ha publicat una carta de son corresponsal á Madrid, referint una entrevista que ha tingut ab lo senyor Silvela.

Aquest, diu l'esmentat corresponsal, insisteix en que lo seu partit jamay será reaccionari, sino conservador á la moderna.

Ha declarat també lo senyor Silvela que Espanya atendrá en lo possibe las naturals reclamacións dels tenedors de los deutes colonials, que diguis lo que's vulgui, varen obtenir la garantía subsidiaria del Estat.

Ha afirmat, per últim, sos propósits inalterables de corretgir los abusos y las deficiencias en tots los rams d'administració.

Suspensió de pago

París, 12, 12 matí.

La casa de banca Piganneau, de Burdeus, la més important d'aquella regió, ha suspés lo pago, creyentse que deixará un passiu considerable.

La plassa está alarmadíssima, puig se tem fundadament, que hi hagi altras quebras á conseqüencia de l'ocorreguda.

Mort.—Lo viatje de la Reina Victoria.—Salisbury.

París, 12, 12'50 tarda.

Ha mort en aquesta capital lo célebre home de negocis M. Secretan, á qui'ls periódichs dedican algun espay ocupantse de sa accidentada vida.

—A dos quarts de cinch d'avuy arribará á Niza la Reina d'Inglaterra.

—Es probable que'l dimars surti de Londres en direcció á París, lo ministre M. Salisbury.

Accident en un acorassat

París, 12, 2 tarde.

Telegrafían de Brest que l'acorassat «Almirall Bandil» ha estat á punt de anarsen á pico á conseqüencia de la poca trassa d'un mariner que va obrir una aixeta d'aygua.

La mar va invadir lo compartiment ahont pertanyia la dita aixeta, poguentse evitar lo naufragi, gracias á inmensos esforsos.

Lo doctor Roffel

París, 12, 2'10 tarde.

Comunican de Sant Francisco de California que ha arrivat allí lo súbdit inglés doctor Roffel, autor dels disturbis á Samoa entre'ls yanquis y'ls alemanys.

Negativa

París, 12, 2'15 tarde.

S'assegura que M. Freycinet ha negat autorisació als generals Josse y Pellieux, pera contestar á las acusacións de l'Esterhazy, com aixís ho havían solicitat.

La Conferencia de la pau

París, 12, 2'40 tarde.

Comunican de La Haya, que definitivament queda resolta la celebració del Congrés pera la Conferencia de la pau, que tindrá lloch en aquella capital lo 18 del vinent maig.

Vapors capturats

París, 12, 3 tarde.

Diuhen de Londres que'ls insurrectes pe Cagayan, varen apoderarse dels vapors «Gloria» y «Saturno», que navegavan ab bandera americana, peró, després d'algunas negociacións, los tornaren á deixar.

"Catalunya Nova"

Játiva, 11, 1'15 tarde.

(*Rebut á* DOS QUARTS *de* QUATRE *del matí* DOTZE).

A conseqüencia d'estar interrompuda la línia entre las estacións de Mogent y Parrilla, hem hagut de retornar cap á Játiva.

Desde las 11 de la nit plou á desdir y bufa un vent huracanat.

Tant prompte s'arreglin los desperfectes, continuarém lo viatje.—*Puig.*

L'aplech catalanista de Sitges

La nostra arribada
Aspecte de la població

Sitges, 12, 11'30 matí.

Acabém d'arribar molts representants de corporacións de la «Unió Catalanista», y de la prempsa, provinents de diferents indrets de Catalunya.

A l'estació han vingut á rebrens la Junta Directiva de l'Agrupació Catalanista, quina solempne inauguració avuy se celebra, acompanyada d'una colla de socis.

També ha vingut á rebrens á la estació, una comissió del Ajuntament, composta de varis regidors, ab l'Alcalde al cap.

Hem emprés la marxa cap á la Plassa del Marqués de Montroig, ahont s'hi troba'l local de l'Agrupació.

Pels carrers del tránzit, s'hi agombolava la multitut. La població presenta magnifich aspecte, vejentse molts balcóns adornats ab vistosos domassos.

La casa de l'Agrupació Catalanista també's presenta engalanada. Al arribarhi la comitiva, lo president de la Agrupació don Bartomeu Misas, ha pronunciat un discurs donant la benvinguda als forasters, que ha sigut rebut ab grans aplaudiments.—*Rodón.*

Obsequis

Sitges, 12, 11'45 matí.

Los forasters som molt festejats per los sitgetants.

Lo setmanari *El Eco de Sitges*, ha publicat son número saludant als catalanistas forasters y publicant un facsímil del sagell de l'Agrupació, dibuixat per en Miquel Utrillo.

Se tracta d'anar á visitar lo «Cau Ferrat» y la estatua aixecada al «Greco» en lo passeig de la Ribera.—*Rodón.*

Grans mercés al Alcalde

Sitges, 12, 12 matí.

L'Alcalde d'aquesta població don Miquel Ribas, ab diferents regidors, no ha deixat un moment als catalanistas que aquí han vingut.

Acaba de convidar á un vermouth als representants de la prempsa catalanista.

En obsequi á LA VEU DE CATALUNYA, ha fet gestións lo senyor Ribas, pera que pogués continuar telegrafiant pera la edició del vespre.

Duptém que aixís pugui conseguirse.

Rodon.

La prempsa madrilenya

Lo que diu lo senyor Sagasta

Madrid, 12, 1'15 tarde.

Lo senyor Sagasta ha declarat á un redactor de *El Liberal*, que no van interpretar be las sevas declaracións los que han suposat que ell tenia una opinió favorable al Govern, reconeixent fins lo seu acert al empendrer una campanya pera regenerar al país.

La veritat es, diu lo senyor Sagasta, que'l Govern fins ara no ha fet res, y que á ell no se li ha ocurregut may pensar que l'actual Govern signi lo que ha de regenerar al país.

Va parlar sols de la lluyta electoral y digué que *a priori* no devian las oposicións determinar la seva actitut, fins que's coneguessen los actes del Govern.

En quant al pago dels alcansos de las classes y soldats, ha dit que'l seu Govern no estigué en condicións de satisferlos, perque no se sabia lo que importavan, ni s'havia pogut fer cap liquidació malgrat haverse gastat molts diners en telegramas pera conseguirho.

La senyor Sagasta ha tornat á dir que las oposicións democráticas deuhen esperar y que'l seu partit esperará los actes del Govern pera procedir de la manera que aquestos ha fassin necessari, y que si'l Govern per odi á las corrents modernas adoptés una política de violencia pera destruir lo que sols s'ha adquirit á costa de grans esforsos, allavors tots los lliberals s'ajuntarian pera contestar á la provocació y acudirian als comicis pera deixar á salvo lo que'ls lliberals no poden consentir que desaparegui, perque es la conciencia y la vida del país.

En aquest cas, ha dit lo senyor Sagasta, anirian als comicis ab la coalició si fos precís.

Aquest es son pensament veritat y son propósit,—ha dit,—erróneament interpretats.

Reformas de Governació

Lo ministre de la Governació es partidari de la transformació millor que de la supressió del Consell d'Estat y de las Diputacións provincials.

Cárrechs militars

Lo Govern té'l propósit de conferir un alt cárrech al general Azcárraga.

Sembla molt probable que se li concedirá la presidencia del Consell Suprém de Guerra y Marina.

També s'indica per un alt cárroch dintre de la milicia al general Gamir.

Los presoners espanyols á Filipinas

Lo ministre de la Governació ha desmentit en absolut la noticia de que la presencia de cert personatge (lo general Polavieja) en lo Govern, fos causa de dificultats pera la llibertat dels presoners espanyols á Filipinas.

Tenim la esperansa—ha dit lo senyor Dato—de conseguir molt aviat lo que tots desitgém.

Inondacións y temporals

Comunican de Murcia que la crescuda del riu Segura ha sigut causa de moltas inondacións.

Las ayguas han arribat á una altura considerable sobre'l nivell ordinari.

La vega está tota inondada.

Los danys y pérduas materials son extraordinaris.

Hi ha hagut una desgracia personal, no haventse pogut encara identificar lo cadavre.

A Cieza y altres pobles de prop del riu l'aygua ha arrivat també á una extraordinaria altura y los danys causats per la inondació son inmensos. Se consideran perdudas las cullitas.

Lo pont de Lorca ha quedat destruhit.

Las autoritats s'afanyan en dictar las midas convenients pera evitar que succeheixin desgracias personals.

Diuhen de Valencia que aumenta la inondació á Alcira, fent temer nous desastres.

Tota la població s'ha refugiat á la part alta de la ciutat.

Las pérduas que han ocasionat los ayguats son realment extraordinarias.

També comunican d'Alacant que l'estat del mar es tant perillós que'l vapor «Cabo Roca» ha tingut que retornar al port, no atrevintse á atravessar lo golf.

Lo temporal ha perjudicat las comunicacións per terra.

Lo tren de Madrid no ha pogut arribar per estar trencada la vía en varias parts aprop de Sax.

A Monovar las comunicacións telegráficas están interrompudas y la major dificultat pera que puguin circular los trens, es l'haverse romput un pont aprop del kilómetro 409.

Las altres parts de vía rompuda no son de tan difícil recomposició.

Las inundacións se diu que tenen major gravetat que la dels anys passats.

Son moltas las extensións de terreno completament negadas.

A Villena l'aygua cobreix tota la línia del ferrocarril.

Hi han cinch casas inondadas, sens que se sápiga res del parader de la gent que las habitava.

L'aygua arriba á l'alsada dels balcóns.

Lo Governador civil ha disposat que la Guardia civil de Villena li dongui inmediatament noticia de tot lo que passa y que auxilihi als viatgers dels trens.

Aquestos están detingts á Sax, los barcos ho están en lo port y los que havian provat de sortir van tenir que tornar enrera.

Lo «Sagunto» s'ha refugiat á Santa Pola.

Los bots y llanxas rompen las amarras per la forsa de las ayguas.

A Sant Joan y altres pobles hi han carrers y casas del tot inondadas.

Meeting socialista

A Bilbao, aquest matí s'ha celebrat un meeting socialista, presidit per Pau Iglesias.

Aquest no ha fet altre cosa que ratificar tot lo que ja havia dit en sos discursos de Sant Sebastiá y Vitoria, sens que hi hagi afegit cap nota nova.

Un dels oradors ha posat de relleu la importancia del meeting, censurant ademés al govern fusionista per haver cohibit á la prempsa; ha parlat de la guerra, dihent que no més han anat á Cuba los travalladors, retornant víctimas de la anémia.

Ha dit, que'ls obrers no esperan res dels poders públichs, que no més s'ocupan de proporcionar empleos.

Ha demanat una organisació ben amplia com única manera de conseguir los seus ideals, y ha atacat als concejals que obeheixen al caciquisme.

Un representant dels minayres ha dit que'ls obrers deuhen unirse pera evitar la rapinya de las classes directoras.

Ha atacat al senyor Sagasta y al actual Govern.

Referintse á las Assambleas de Saragossa'ls hi ha tret importancia y ha dit que aquells comerciants van defensar lo servey militar obligatori, no perque'l sentin y'l vulguin, sino pera ferse simpátichs al poble.

Parlant de l'autonomia l'ha combatuda dihent que del régim autonómich ningú'n parlará d'aqui deu anys y que l'arbre de Güernica ja será tallat.

Acabat lo «meeting», los concurrents han anat en manifestació al Govern civil pera demanar que s'abonin als soldats repatriats los seus alcances.

La qüestió de Xina

Un despatx de Londres diu que va aclarintse la situació respecte los assumptos de Xina.

Un Periódich de Sant Petersburg creu que s'arribará á un complert acort entre las potencias.

L'enterro del general Chinchilla

Madrid, 12, 2 tarde.

Ab los honors d'ordenansa s'ha verificat aquest matí l'enterro del general Chinchilla.

Presidían lo dol lo ministre de la Guerra, senyor Polavieja, senyor Montes Sierra y 'ls parents del difunt.

A la comitiva hi figuravan gran número de generals, comissións dels cossos de la guarnició, quefes de la Guardia Civil y numorosos individuos del partit lliberal.

Lo que diu "El Tiempo"

Madrid, 12, 2'30 tarde.

Diu *El Tiempo* que la pujada de la Bolsa está ben justificada, puig diguin quant se'ls ocorreixi alguns bolsistas, hi ha ja sobradas rahons pera que puguí el nostre crédit guanyar lo que va perdre en épocas anteriors.

Lo dit periódich califica de gran *infamia*, la versió de que anavan á suspendres de nou las garantías constitucionals, restablint altre cop la prévia censura.

Diu també *El Tiempo* qu'es completament infundat quant se parla ab referencia á l'Alcaldía de Barcelona, sobre suposadas desavinensas en lo si del ministeri.

Lo temporal á Valencia

Madrid 12, 3 tarde.

Telegramas de Valencia diuhen que continúa'l temporal, haventse desbordat los principals rius, é impedint, per conseqüencia, la circulació dels trens.

Algunas estacións están complertament aisladas; las aiguas han fet enormes destrossos en la vía y s'han emportat algúns ponts.

A Riola, Algemesí, Alcora, Albayda y Carcagent, regna gran pánich y's demanan auxilis ab tota urgencia.

Casi totas las cullitas, especialment la de toronja, ha desaparegut en molts pobles de la provincia.

Las autoritats no descansan en trasmetre als pobles las midas oportunas, organisant socorros al mateix temps.

Yanquis y tagals

Madrid 12, 3'20 tarde.

Diuhen de Washington que las últimas noticias rebudas de Filipinas, anuncian que'ls americans se preparan y fan tota mena de preparatius y operacions preliminars pera'l próxim atach qu'han de dirigir sobre Malolos.

Ahir calaren foch á las fortificacións qu'havian fet los filipins á Paudacam.

Aplassament
Activitat á Hisenda

Madrid, 12, 3'38 tarde.

Resoltament ha quedat aplassada, fins á millor ocasió, la projectada combinació diplomática.

—Lo senyor Villaverde se proposa deixar, á la primera sessió que celebrin las Corts vinents, damunt de la *mesa*, ja ultimats los nous presupostos. Pera conseguirho ha manifestat que travallarán activament.

Més del enterro d'en Chinchilla

Madrid, 12, 3'50 tarde.

La caixa era molt senzilla y no portava cap corona.

Aguantavan las cintas los generals Coello, Rivera, Marin, Azcárraga, Correa, Capdepón, un coronel de la Guardia civil y lo general Herrera, en nom de la familia.

A l'acompanyament s'hi veyan los generals Polavieja, Martínez Campos, Blanco, López Domínguez, y los senyors Martínez del Campo, Gasset, lo Governador civil senyor Liniers, l'Alcalde Marqués de Aguilar de Campóo y moltas altras personas de significació.

Ha fet los honors lo 14 ters de la Guardia civil ab bandera y música.

La festa catalanista de Sitges

Sitges, 12, 4'10 tarde.

(Rebut per correu, per haver sigut rebutjat á telégrafos.

A la una de la tarde, en lo local de l'Agrupació, s'ha verificat lo dinar, compost de 80 cuberts.

Al acabar, lo senyor Rocamora ha llegit una poesía sobre la malvasía de Sitges. Lo senyor Huguet ha dat las gracias en nom de l'Agrupació.

A las 4 de la tarde, ha comensat lo meeting, ab molta concurrencia, veyentshi gran número de senyoras y senyorétas.—*Rodon.*

Noticias d'América

Madrid, 12, 5 tarde.

Comunican de Nova-York que s'han exagerat los rumors respecte á la salut d'en Dewey, que solzament se troba quelcom aclaparat, y en vista d'aixó ha demanat algun descans.

Diuhen de Washington que á petició d'Ottis lo govern ha prohibit que'ls quefes, oficials y voluntaris que vagin á Filipinas, siguin acompanyats de las sevas familias.

Darrera informació

Lo Coro "Catalunya Nova,,

Játiva, 12, 3 tarde.

(Rebut un cop tancada la edició del vespre).

Com los deya en un telegrama anterior á conseqüencia del temporal que regna en aquesta provincia, s'interrumpí la circulació dels trens entre las estacións de Mogent y la Farrilla, obligantnos á retrocedir fins á Játiva ahont hem passat la nit.

Aprofitant la parada forsosa, y accedint á las invitacións afectuosas de las autoritats y centres artistichs d'aquesta hermosa ciutat, lo coro d'en Morera ha cantat «Los Segadors», l'«Himne als Artistas» y «La Marsellesa» davant de l'estátua del «Espagnoletto», lo célebre pintor setabense.

Totas las pessas han sigut acullidas ab aplaudiments perllongats y'l Coro aclamat ab totas las expresións més entussiastas de la llengua valenciana.

La ciutat de Játiva es bella y monumental en la part antiga, haventne nosaltres quedat molt complaguts de nostra estancia en ella, malgrat hagi sigut á la forsa.

Sortirém avuy cap Alcázar de San Juan, si no's presenta nou obstacle.—*Puig.*

Declaracions del Ministre de Marina

Madrid, 12, 8'15 nit.

Lo ministre de Marina ha fet las següents declaracións á un redactor del *Heraldo.*

Lo Govern desitja que Espanya tingui la esquadra que necessita; pero, perque aqueixa esquadra pugui solcá'ls mars en breu plasso, es indispensable sortir al extranger en busca dels barcos que l'han de composar.

Si no fos tanta la premura, nostres astillers podrian construir los barcos que necessitem, si bé avatns fora precís introdnir grans reformas en aquells, convertintlos en grans centres industrials, dotats de personal apte y adecuat.

Es necessari que nostres astillers sufreixin una notable modificació, pera que serveixin per poderhi construir grans embarcacions de guerra al nivell dels adelantos moderns.

No obstant, avuy per avuy, poch pot lograrse en aquest sentit, perque Espanya está liquidant los inmensos desastres de la passada guerra; aixís es que en primer terme es precís atendre als graves problemas económichs que han de preocupar al Govern.

Afegeix lo ministre que dins del seu plan, no sols hi entra la construcció de grans embarcacions de guerra, sino també lo dotar á la esquadra de embarcacions menors, inclosa la classe de remolcadors.

Diu també que es indispensable millorar las condicions técnicas del personal de l'Armada, aumentant la seva experiencia; á quin objecte diu que la esquadra té de practicar freqüents y periódicas maniobras, procurant al mateix temps que navegui la major part del any.

Aquest diu que es lo seu criteri. En ell s'inspirará pera la realisació de las reformas que desitja introduir en lo seu departament.

Creu que'ls seus companys de Govern participarán de la seva opinió y l'ajudarán en aquesta important obra.

Referintse després al cinquanta per cent de las plassas que, segons s'ha dit, se tracta de amortisar en tots los cossos de l'Armada, ha dit lo ministre que aixó es veritat, pero no en una forma tan ampla com alguns han pretengut.

Aixó ha dit que podrá ferse després que s'hagi reformat la plantilla del personal.

De tots modos, encare que durant la guerra han quedat vacants moltas plassas, com que hi havia molts excedents, que tenen drets adquirits, no es possible amortisar de moment tantas plassas com s'ha dit.

Ha acabat dihent que preparava reformas importants; pero que de moment lo mes esencial es lo relatiu á la liquidació dels assumptos de la guerra, procurant normalisar la situació económica, restablint lo crédit públich.

Pera arrivar á aquest resultat, reclama del país que tingui confiansa en lo Govern, que segons lo ministre de Marina, está animat de molts bons propósits.

Los repatriats

Aquest dimatí cra'l senyalat pera tornar á reunirse'ls repatriats, pero no ho han pogut conseguir, per haverlos retirat lo permis la autoritat.

Sols ha cridat l'atenció als voltants del mitj dia un grupo que comentava la decisió de la autoritat y la marxa de las negociacions que's practican en favor dels repatriats.

No hi ha hagut cap incident notable.

A las tres de la tarde s'ha format un altre grupo, que s'ha dirigit al Govern civil ab l'intent de parlar ab lo Governador. Com se 'ls ha manifestat que aquest no hi era, s'ha disolt pera tornarhi després de las vuyt.

També s'ha posat en coneixement del Governador que alguns repatriats han visitat la casa número 14 del carrer de Silva, en quina está instalat lo circol carlista, essent aquesta visita objecte d'alguns comentaris.

Consellers del Banch d'Espanya

En lo Banch hi ha hagut avuy eleccions pera'l nombrament de consellers.

Ja avans de la hora de la votació hi havia gran animació en lo local del Banch. Eran en gran número los accionistas que hi han concorregut, omplenant per complert lo saló ahont tenia de verificarse l'acte.

Hi ha hagut molts «cabildeos», conferencias y maniobras de tota mena, borrantse noms de la candidatura oficial y circulant diferentas candidaturas especials.

Han sigut elegits consellers los senyors don Ricart de la Huerta y Romillo, don Carlos de Sant Simon y Rivera y don J. de la Torre y Villanueva.

Com á supernumeraris han resultat elegits los senyors don Manel Francisco Martinez y Fernandez, don Joseph Lluis Passo, don Francisco Palero, don Joan Maisonave, don Eleuteri Agrado, y don Joseph Rueda Arena.

La direcció de la Guardia civil

Un altre dels noms que sonan pera la direcció de la Guardia civil es lo del general Daban.

L'Alcaldía de Barcelona

Diu el *Heraldo* que'ls candidats que reuneixen mes probabilitats pera desempenyar l'Alcaldía de Barcelona son los senyors Girona y'l doctor Robert.

Sembla que s'han posat en joch moltas influencias, celebrantse moltas conferencias y cambiantse molts telegramas entre Madrid y Barcelona.

Per are no hi ha res resolt.

Sembla que demá se sabrá alguna cosa definitiva.

Los repatriats á Valencia

Comunican de Valencia que ha tingut lloch en dita capital una reunió de repatriats, los que, portant una bandera que deya «¡Viva el Ejército!», s'han dirigit á la Capitania general en demanda de que'ls fossin abonats los seus retrassos.

Lo Capitá general los ha rebut molt carinyosament, prometentlos que'l Govern resoldrá tant aviat com pugui aquesta qüestió.

Los temporals

Se reben nous detalls dels temporals de la regió valenciana.

Pel costat de Valencia está interrompuda la línia de Valencia á Barcelona.

Fins á Alcira las inundacións son complertas.

Hi ha grans destrossos y en alguns punts de la horta de Valencia las cullitas se consideran totalment perdudas.

—En la provincia de Murcia, també hi ha hagut grans plujas, tementse inundacións per la extraordinaria crescuda del riu Segura.

Mercats estrangers

Productes agrícols

Ceps americans.—Montpeller arrelats, Riparia de 25 á 30 fr. lo miller. Rupréstis, de 30 á 40. Ceps de rahim, negre, empellats, sobre Riparia, 135 fr. lo mil; sobre Lot, 165 fr. id.; sobre Jacquet ó Solonis, 130 fr. id.; sobre Vialla, 140 fr. id. Los de rahim blanch, iguals preus.

Vins.—París, se cotisan als preus següents: Alacant, de 34 á 39 frs.; d'Alger, de 23 á 28; Aramon, de 23 á 28; Catalans, de 27 á 32; Valencians, de 27 á 32; del Roselló, de 27 á 33; Cher, de 50 á 60; Huelva, de 32 á 36; Aragó, 37 á 41; Minervois, 28 á 33; Bas-Bourgogne, 50 á 60; Priorats, 37 á 41; Haro, 33 á 37; Benicarló, 35 á 39, Montagne, 35 á 39; Toureine, de 50 á 60, tot l'hectólitre.

En general en tot Fransa l'aspecte dels mercats es de calma.

Maras y tartrats.—Tartrat bruts, 60 á 65 graus, cristalisació, 1'28 á 1'30 frs. lo grau; id. id. de 65 á 70 graus cristalisació, 1'30 á 1'32 frs. lo grau; id. id. de 70 á 75 graus cristalisació, á 1'33 frs. lo grau.

Crémor tártaro, 168 á 170 frs. los 100 kilos.

Maras secas, 25 graus cristalisació, 1'05 á 1'10 frs. lo grau; id. id. 25 graus acidés total, 1'25 á 1'30 frs. lo grau.

Acid tartárich, de 280 á 285 frs. los 100 kilos.

Cristalls de tartre, 182 frs. los 100 kilos.

---

xés sols y'l soldat, que sens dupte havia rebut instruccións, va saludarme ab serietat y va seguir l'exemple del altre.

Derrera d'ell va tancarse la porta y en Ceneri y jo varem quedar sols.

Una vegada, un xich revingut de la seva sorpresa va mirarme, observant jo que la seva cara prenia una expressió d'ansietat y d'interrogació.

Com aquell que s'enfonza al aygua, la meva aparició inesperada va semblarli, sens dupte, la branca salvadora vers la quina va allargar la má, confiant que jo l'ajudaria á recobrar la llibertat.

No obstant, va tardar á dirigirme la paraula, potser pera gaudir durant pochs instants del consol d'aytal raig d'esperansa, tant débil y atrevit á la vegada.

—He fet un viatje llarch, molt llarch pera parlar ab vosté, doctor Ceneri,—vaig comensar pera dirli.

—¿Si á vosté li sembla llarch lo camí, qué no será pera mí? Vosté al menys, tant prompte com vulgui, pot tornar á gaudir de la llibertat y esser felís.

Parlava ab lo tó reposat de la desesperació.

Yo no havia pogut evitar que las mevas paraulas sonessin fredas y áspresa la meva veu, si per cas la meva vinguda havia deixondat en son cor algun raig d'esperansa, aquesta fou destruhida ab lo meu modo de parlar. Tot seguit

va reconeixe que no havia pas emprés lo viatje pera deslliurarlo.

—Si puch ó no tornar á gaudir de la felicitat, dependirá de lo que vosté'm digui. Ja's pot pensar que no es cap fatesa lo que m'ha obligat á fer un viatge tan llarch, tant solzament pera parlar pochs instants ab vosté.

Va mirarme ab curiositat, mes no ab desconfiansa. Jo no podia causarli cap mal; el món exterior ja no existia per ell. Encara que l'acusés de cinquanta assessinats y ne tingués probas veritables, per aixó no empitjoraria pas la seva sort, puig lo seu nom fou esborrat d'entre los vius y pera ell tot li era indiferent, á excepció pot ser de la més ó menos bona salut que gaudia. Vaig esgarrifarme de pensar lo que significava la seva condempnació y malgrat la meva voluntat, se va apoderar de mi un sentiment de compassió.

—Me cal parlarli de coses molt importants, mes primerament permetim d'oferirli un poch de vi y quelcom pera menjar.

—¡Gracias!—me digué ab posat quasi humil.—Vosté, quasi be no creurá, Mr. Vaughan, que un home pugui arrivar tant avall, que apenas li sigui possible retindrerse á la vista d'un ápat com cal.

Després d'haver vist l'interior del *ostrog*, ja res m'era incomprensible. Quan vaig haver obert l'ampolla y vaig haverlo servit, y mentres menjava y bevia, tingui ocasió pera guaytarlo detingudament.

Los sofriments li havian fet experimentar un

el posat decaygut y la seva veu se torná forta y amenassadora.

—Un traidor! Un traidor!—va dir cridant.—Sense ell m'hauria sigut possible poder fugir. Oh, si ell fos aquí en lloch de vosté! Aixís y tot, débil com estich, trobaria prou forsa pera agafarlo per la gola y d'esprémerlo fins que la seva ánima infame eixis de son cos malehit!

Se posá á caminar per la cambra obrint y clohent sos punys.

—Probi d'assossegarse, Doctor Ceneri,—li digué.—Jo no'n tinch de fer rés dels seus complots y dels seus fins politichs. ¿Qui es ell? ¿De ahont va sortir? ¿Se diu veritablement Macar.?

—May li he conegut un altre nom. Son pare fou un italiá renegat que va enviar á son fill á Inglaterra per por de que li calgués donar la seva sanch per la llibertat de la patria. L'vaig trobar essent jove encara y vaig ferlo dels nostres. Lo seu complert coneixement del llenguatje de vosté'ns fou de gran profit, y's va batre, sí, 's va batre com un home. ¿Perqué's va tornar traidor? ¿Perqué'm fa vosté aquestas preguntas?

—Perqué vingué á casa meva, y'm va assegurar que era germá de la Paulina.

Ab l'expressió que va agafar la cara d'en Ceneri, aixís que va sentir aquestas paraulas, n'hi havia prou pera esborrar de la meva ánima la mentida número hú y pera gaudirme ab l'esperansa de que la mentida número dos s'esborraría tant fácilment com la primera. Em-

CAPITOL XII

El nom del home

La expressió dels seus ulls quan me va mirar fou de desespero, que passá sobtadament á la de la més profonda turbació. Semblava no estar segur de si veya al seu enfront una persona ó be un espectre.

S'aixecá tot avergonyit y desconcertat devant meu, mentres que los seus desgraciats companys se'ns aproparen ab molta curiositat.

—Mr. Waughan! Vosté aquí! A Siberia!—digué com si no se'n rebés de la seva vista.

—He vingut desde Inglaterra, pera veurer á vosté. Aquest es lo presoner que cerco,—digui, girantme vers l'oficial que estava al meu costat, fumant y picant tant fort com podia pera neutralisar un xich aquella atmósfera dantesca.

LAS COMARCAS

Alta Montanya

CAMPRODON.—Cap á las tres de matinada del dia 8 comensá á darse la senyal d'alarma avisant á la gent de que s'havia declarat foch. Aquest era en los baixos del Sant Hospital. Inmediatament acudiren al lloch del succés travalladors de nit, de la fábrica dels senyors Sureda y Pedrerol y molts vehins ab eynas y galledas.

Afortunadament lo foch no revestí importancia y fou sofocat al poch rato.

Al mateix dia morí una dona vella coneguda per l' Estesia, que habitaba la estada ahont s'hi declará 'l foch. Se suposa que ha mort de l'espant.

Ha nevat fortament y darrera la neu molta pluja, tot lo que ha sigut en benefici de l'agricultura.

La Garrotxa

BESALÚ.—Fa alguns dias han arrivat á sas llars, set repatriats fills d'aquest poble, procedents de Cuba uns y de Filipinas los altres.

Dos d'ells han vingut bastant delicats de salut, peró esperém que per los bons cuydados que reberán al costat de sos pares, podrém veure'ls bons ben aviat. Deu ho vulga.

Vallés

MONTCADA.—Lo dijous, dia 16 del corrent, en la Sala del Hostal de Sant Antoni del Masrampinyo, tindrá lloch una reunió de metjes, farmacéuticks y veterinaris de la comarca del Vallés, pera tractar del estat actual de la classe en dita comarca y la necessitat y manera de reorganisarlo.

Soscriuhen la convocatoria varis senyors facultatius de las tres classes avants ditas, domiciliats á Montcada, Mollet, Santa Perpétua y Ripollet.

La circular está redactada en catalá.

En dita reunió hi poden assistir los comprofessors de la comarca, y en cas de no assistirhi, poden delegar á altre comprofessor ó enviar la adhessió per escrit.

CRÓNICA EXTRANGERA

Inglaterra

Lo partit lliberal inglés.—Los socialistas y la pau.

Sir Henry Campbell-Baunermann, quefe de la oposició lliberal, va parlar á Hull, exposant la actitut de son partit.

Va dir que no es cert que hi hagi cap divergencia en materia de principis, peró que hi ha lliberals que crehuen convenient borrar l'*home rule* del programa del partit. Ell creu que aixó no deu ferse perque tant justa y tant santa es avuy la causa de Irlanda com ho era en lo temps del gran Gladstone. Va condempnar enérgicament la política imperialista, que's dirigeix, va dir, á apoderarse de tot lo que podria convenir á algú sense mirar si reportará cap benefici á Inglaterra y sense mirar las conseqüencias que de tal conducta poden esdevenirne.

Aquest discurs ha sigut fortament atacat per tots los diaris que atian al govern inglés pera que segueixi la conducta que li va enagenant las simpatias de tothom.

Ha tingut lloch á Londres la reunió internacional dels socialistas pera tractar de la pau.

Després d'una pila de discursos sostenint la tessis de que'l socialisme es la pau y lo capitalisme es la guerra, en Jaurés, representant dels socialistas francesos, ha parlat de la possibilitat de que esclatés un conflicte entre Inglaterra y Fransa, que seria de funestissimas conseqüencias pera los dos pobles, per lo que ha aconsellat als assistens que no miressin als francesos com á enemichs, sinó com á germans.

Fransa

Mort de monsenyor Clari

Monsenyor Clari, Nunci apostólich á París, va morir divendres á conseqüencia de una congestió cerebral. Dimars havia assistit á la audició del oratori *Ressurrecció de Christ*, del famós Perossi, y l'endemá va sentirse atacat ab tal violencia que desde'l primer moment se desconfiá de salvarlo.

Los diaris de París expressan extensament son condol per la mort de monsenyor Clari, que en lo curtíssim periodi de la seva nunciatura s'havia guanyat grandissimas simpatias.

Seguint las instruccións del Vaticá, havia fet más amistosas las relacións de Roma ab lo govern de la República, y en las recepcións que donava en lo palau de la Nunciatura hi assistia, no sols l'element oficial y diplomátich, sinó tot lo más granat de la aristocracia de la sanch y del talent.

Nat á Sinigaglia en 9 de septembre 1836 va ser preconisat bisbe de Arnelia en 1882 y d'allí trasladat á Viterbo, d'ahont passá á la Nunciatura de París en 1897.

¡Que al cel sia!

Notas comercials

Admetlla.—Mallorca, 19'50 á 20 duros; Tarragona, 20 á 21 los 41'60 kilos.

Baixa accentuada.

Ayguardents.—Rectificats 40.° corrents, 93 á 94 ptas., y superiors, de 96 á 98; destilats 45.° de vi, 83 á 84; de brisa, 60 á 70; residuos, 68 á 70; tots sense casco y per hectolitre.

Sostinguts.

Arrós.—Bomba, 49 á 59 ptas y Monquelí, 37 á 41 los 100 kilos.

Blats.—Ha arribat un carregament de California y un de Nicolaieff, venuts abdós, altre Polonia y dos ab classes del Plata, que aumentan las grans existencias que hi havia á la plassa y sobretot en poder de la fabricació. Los Candeals castellá poden obtenirse á poch menos de 11'25 ptas. fanega per classes superiors.

Blat de moro.—Clásses superiors Plata y Danubi, 10'25 á 10'37 ptas. los 70 litres.

Se cotisa: Danubi de 14'62 á 14'80 pessetas; Potti 13'57; Plata 14'62 á 18'82; Estats-Units 13'92; Cincuantini 16'42 á 18'92, y Vinaroz 15 á 15'35 los 100 litres.

Venda poch activa. Abundancia extranger.

Bessas.—Extranger 18'57 pessetas; Sagarra 19'25; Navarra idem; Sevilla 15'75, y Comarca 19'25 l'hectólitre.

Sostingudas. Poca venda.

Baballá.—Islandia directe 43 pessetas; llibre 43; petit 38, y francés 38 á 41 los 100 kilos.

Venda al consum encalmada. Existencias importants.

Canyellas.—Ceylán superior 32 y 1[2 á 32 rals kilo; surtit usual 26 y 1[2 á 29, segons numeració; Rasuras 19 y 1[2 á 20

Preus sostinguts.

Cacaus.—Caracas superior, nominal 17 á 18 sous lliura; mitjá 13 sous 6 diners á 14 sous 6 diners; Guayaquil Arriba, 11 sous 8 diners á 11 sous 10 diners; ídem Balao 11 sous 4 diners á 11 sous 6 diners; Cubá bo 9 sous 6 diners á 9 sous 10 diners; Fernando Póo 8 sous 8 diners á 6 sous á diners, segons classe.

Sostingnts ab millor tendencia.

Cafés. — Moka, de 38 1[2 á 39 duros quintá

Puerto Rico: Hisenda escullit de 30 1[2 á 31.

Id. Id. sense escullir de 29 á 30.

Id. Llustrat de 28 1[2 á 29.

Id. Corrent Cuba de 25 1[2 á 26.

Altres procedencias de 25 á 27 1[2 segons classe.

Hi han hagut arribos d' importancia. Venda encalmada. Preus fluixos.

Cera.—Groga del paia 3'50 á 3'67 pessetas kilo.

Cuyros.—No's pot esperar gayre res dels mercats del Plata, per quedar sense existencias per oferir. Los nostres magatzemistas no's poden refiar de mes existencias que las que tenen. Aixó fa que ni tinguin pressa en venda, mantinguentse als mateixos preus. S'han venut 1,600 Puerto-Ricos dolsos en dos partidas y arribo que vingué del Havre 1,600 bedellas, 700 rebuig, 700 Cuyabas y 1,800 Buenos-Ayres, ab reserva de preus.

Civada.—Comarca 10 pessetas. Extremadura 982 l'hectolitre.

Poca demanadissa.

Cotóns y carbóns.—Végintse las notas diarias.

Fabas.—Estremadura 16'07 pessetas; comarca 16'42; Andalusía 16'75; Mallorca 19'25 á 20 los 100 ks.

Vendas regulars Alguna existencia.

Fabons.—Italia 16'60 pessetas; Andalusía 16'07 á 16'60; Mazagán 16'75, y comarca 16'75 á 17'12 hectólitre.

Farinas.—Los cilindres: Blanca extra 40'86 á 42'06 pessetas; 1.ª 38'42 á 39'66, y número 2, de 36'65 á 37'86; forsa extra 40'86 á 42'06; 1.ª superfina 39'06 á 40'26, y número 2, de 37'86 á 39'06, los 100 ks. y sense consums.

Pocas vendas.

Garrofas.—Vinaroz negra 15'47 pessetas; rojas 14'57; Mallorca 12'50 á 12'80; Ibissa 14, y Portugal 10'75 á 12'75 los 100 kilos.

Regular existencia.

Mongetas.—Caloblanco 32'50 á 34 pessetas; Hamburg 36 á 37; Cocorrosa-Odessa 35 á 35'50; Brayla, 24'50 á 25; Moldavia 30'50 á 31'50; Galatz 29'50 á 30; Perlas 29 á 29'50, y Valencia 40 los 100 ks.

Olis.—Véginse las notas diarias.

Pebr..—De Singapoore, de 15 1[2 á 15 3[4 rals kilo; de Tellichery, de 14 1[2 á 14 3[4 rals kilo.

Sigróns.—Mazagán primera 32 á 32'50 pessetas y segona, 30 á 30'50; Andalusia 31 á 69, y Castella 80 á 152 los 100 kilos.

Sostinguts. Poca venda.

Sucres.—Refinats: Tallat Extra de 60 á 60 1[2 rals arroba; tallat primera, 59 1[2 á 60; Piló de 58 á 58 1[2; Piló de 56 1[2 á 57; Terrós y granulats superiors de 56 á 56 1[2; Idem idem segona, de 55 á 55 1[2.

Ferms.

Peninsulars: Granet primera de 54 1[2 á 55 rals arroba; Granet segona, de 53 á 53 1[2; Tarrós floret de 54 1[2 á 55; Idem segona de 51 1[2 á 52; Blanquillo primera de 52 á 52 1[2; Idem segona de 50 á 51 1[2 rals arroba.

Ha calmat la corrent d'alsa. Queda'l mercat molt ferm á l'espectativa de la cullita de canya d'ara, quals primeras ofertas s'esperan d'un moment á l'altre.

Antillans: De Cuba: Centrífuga de 46 á 46 1[2 rals arroba; Mel de 43 1[2 á 44 1[2; de Puerto Rico: Centrífuga de 49 1[2 á 50 rals arroba.

Ferms.

Vins.—Los preus se sostenen bé. Mohiment escás.

VARIETATS

L'ase corredor

El noy de can Sassá havia venut bé las monjetas tendras aquell día y havia fet molt dejorn.

—Ba!—va pensar,—me'n aniré á donar un tom per la riba á veure'ls barcos. Y tira que tirarás al burro pel ronsal, va arribar á la riba y va quedarse badocant ahont calafatejavan un barco y l'enquitranavan.

—Per qué ho feu aixó?—va preguntar.

—Perque corrin més els barcos,—van respóndreli.

—Ve't aquí una cosa que també li convindria al meu burro.

—Oh, no fora pas el primer,—va saltar un dels calafats que, á la *cuenta*, estava de broma.

—Y ¿qué'n farían pagar gayre?

—Oh, ara que tot ho tenim á punt, molt poca cosa; per dos quartos vos deixaríam el burro com nou.

El noy de can Sassá havia venut bé las monjetas aquell día, y no li venia de dos quartos.

—Donchs, provemho.

—Tot seguint; atenseu l'ase de cul á la caldera y aixequeuli la qúa.

Y un cop á punt, lo calafat, ab l'escombreta chopa de pega bullenta ¡plaf! Tot va ser hu sentirse'l pobre burro la pega y saltar á raigs de cossas y fugir botant cap al Plá de Palacio.

—¿Veyeu com corre, veyen?—deya'l calafat.—Aixó es com oli en un llum.

—Be, si, pero com ho faré ara, ¡Reina Santíssima! per assolirlo? Si ja ni'l veig, ¡Vatua!

Y tot ab un plegat li ve una gran pensada.—Se descorda, s'acosta á la caldera, y exclama:

—Doneume també pega á n'á mí. sino perdo l'ase.

SENTENCIAS

Res més lluny del ideal
que un Manaya formal.

***

Mostran las antigüetats
trastos vells, sovint corcats.

ENDEVINALLAS

De mi n'está enamorada
l'home que compte més or,
y ell tan m'estima, que al veurem,
ompla la terra de goig;
mentres al davant lo miro
veig petit tot lo del mon,
més quan lo galán me deixa
me poso glassas de dol,
y arraulida m'endormisco
adressantli una oració.

***

Una cosa feta de pedassos y sense cap punt.

Las solucións demá

XARADA

Lo *primer* al cap se'n puja;
la *segona* al solfeijar;
de *ters* tothom vol estarne;
la *total* al peu del mar.

La solució demá

Solucións á las endevinallas d' ahir

LA LLENGUA Y LAS DENTS.
LA CARRETERA.

A la fuga de consonants

Catalunya, mare nostra,
aixeca ben alt lo front,
que's mirall del cort el rostre
y es ton cor de virtuts font.

Al acróstich

HÉRCULES
ESCUDILLERS
FIVALLER
BONDEU
GRÀCIA
MAGALLANES
CADENA
HOSPITAL
LLOR
BEATAS
EURAS
JUEUS

Espectacles

Gran Teatre del Liceo. Lo dijous, 18 del corrent, únich concert baix la direcció del célebre maestre Ed. Colonne, de'ls concerts de París.

Se despatxa en secretaría.

Nota.—Havent quedat lliures tres palcos de segon pis y cinch de platea, s'avisa als senyors que'ls tenen solicitats se serveixin passar per aquesta Administració.

Teatre Catalá. **Romea.**—Avuy dilluns, benefici del galan jove den Enrich Gimenez: **La rosa blanca** y **Per massa bó** (estreno en aquest teatre)—A dos quarts de nou.—Entrada á la safata 1 peseta y 5 céntims.—Al segon pis 2 rals.

Demá, **Foch-Follet:**

Se despatxa en comptaduría.

Teatre de Novetats. Companyia dramática italiana de la célebre actriu **Teresa Mariani.**—Avuy dilluns XXI de abono. VII de Moda. La comedia en tres de Schurmann **Il Piccolo Lord.**—A dos quarts de nou.

Demá dimars, benefici del director Ettore Paladini **Il Padrone delle Ferriere.**

Se despatxa en comptaduría.

Eldorado. **Teatre de Catalunya.**—Avuy dilluns: **Toros del Saltillo.—El asistente del Coronel.—Los mineros.—La fiesta de San Antón.**

Se despatxa en comptaduría.

Nou Retiro. Companyia de Sarsuela.—Lo vinent diumenge. A la tarde: **El Juramento**—A la nit, benefici de don Pere Valldeperas director de la Companyia, ab **Las hijas de Eva.**

Tívoli. Aquesta nit **Miss Helyett**, grandiós succés.

Demá: **La Viejecita** y **El Húsar**, ab maniobras pera descansar als artistas de avuy.

Quatre Gats. **Putzinel·lis** tots los dilluns, dimecres y divendres nit. Dijous y diumenges tarde.

Saló Mágich. Rambla del Centro.—Visións fantásticas y altras atracciónes, totas las nits de non á onze. Diversió pera las familias.

DE FORA CASA

Narracións de viatje. — Preu, 3 pessetas

LA OBRA DEL EXCURSIONISME

Discurs.—Preu 0'50

per Joaquim Cabot y Rovira

De venda en las principals llibrerias

Imprempta «LA VEU DE CATALUNYA» Santa Mónica, 2.

SERVEYS DE LA

COMPANYIA TRASATLÁNTICA

DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació á ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surtin de Barcelona y de Cádiz, vapors pera Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord pera 'ls litorals de Puerto-Rico, Cuba y Estats-Units.—La carga s'admet fins á dos dias abans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors pera Port-Said, Adén, Colombo, Singapore y Manila.—La carga s'admet fins á la vigilia de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors pera Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servey de Tánger.—Lo vapor «Joaquin del Piélago» surt de Cádiz los dilluns, dimecres y divendres, pera Tánger, Algeciras y Gibraltar, retornant á Cádiz los dimars, dijous y dissaptes.

Pera más informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Plá de Palacio, cantó al carrer de la Marquesa.

ULLS DE POLL Y DURICIAS

se curan desseguida usant lo

CALLICIDA ESCRIVÁ

Es de color clar y transparent. No es perillós d'usarlo com moltas de sas imitacions: es ignocent. Es fácil d' usar: se toca duas ó tres vegadas l' ull de poll ó duricia ab lo pinzellet sucat en lo **CALLICIDA** cada volta que s' usa y al cap de 4 ó 5 dias cau l'ull de poll.

Estoix, ampolleta y pinzellet, 6 rals

Se ven per tot Espanya, Portugal y Américas. A Barcelona, á casa del autor Jaume Escrivá.

Jaume Escrivá, Farmacia de la Estrella.—Fernando VII, 7,

(cantonada del carrer d' Arcias, en front lo passatge de Madoz)

Diner al acte ab tota reserva en primera ó segona hipoteca á per 100 any y ab lletra 1[2 per 100 mes, á propietaris, comerciants indivisos, us de fruyts, géneros y joyas. Ronda Sant Antoni, núm. 50, magatzém, de 9 á 1.

TALLER D'ENQUADERNACIONS

DE TOTAS CLASES

de RAMON FRANCH. Carrer Roig, núm. 22

Enquadernacions sólidas y económicas

Avisant se passa á domicili

TOS per crónica y forta que sigui se cura fácilment ab las **Pastillas del doctor Marqués.** ¡Probeulas y las benehirem! Hospital, 108, farmacia. Per correu, 2 pessetas.

Pera llogar: Quadras molt grans en construcció, planta baixa, aprop d'els Quarcels Nous del Parque, ab molta claror. Apropósit pera instalar teiers ó altra industria. R. Caspe, 30, despaig.

VI D'OSTRAS del **Dr. SABTRE Y MARQUES.** Aumenta la gana y es un poderós confortant pera las personas débils y delicadas del ventreli. Es suan y pot pendrese indistintament, en tota mena de menjars. De venda. *Hospital, 109.*

4 grans masos

formant una sola finca situada en lo partit de Figueras, se venen á un preu baratíssim. 800 vessanas distribuidas en terrenos de conreu, regadiu, bosch, vinya y olivars.

Informarán á l'Administració de LA VEU DE CATALUNYA, Rambla Flors, núm. 25.

SOBRES, se timbran; preus reduidíssims. Zurbano, 8, Express.

Escriptori públich y Recaders

Hi ha abono. Zurbano, 8, Express.

Consignació postal, repartiment d'esquelas, circulars y prospectes. Zurbano, 8, Express.

Gran Farmacia Homeopática Especial.—Grau-Ala.—Unión, 8

HOMEOPATÍA

En aquesta casa, montada com las más acreditadas del extranger, s'hi troba tot lo que té relació ab la Homeopatia. Botiquins desde 6 á 500 pessetas. Obras d'Homeopatia.—Envian catálechs.

HERNIAS (trencaduras) **y OBESITAT**

S'alivian en absolut ó 's curan radicalment ab los invents privilegiats del ortopédich especialista don Pere Ramon, distingit escepcionalment per la Real Academia de Medicina. Las personas (del un ó del altre sexe) que hagin de casarse y est guin trencats ó pateixin d'algun altre defecte de las regións abdominal ó inguinal, calificat com á incorretgible, poden curarse ó lograr una correcció absoluta ab pochs mesos, com ho logran tots los que visitan lo despatx del esmentat ortopédich, ó demanan lo folleto que s'envia gratis.

Carrer del Carme, número 38, primer pis, Barcelona

CLINICA-MANAUT

DISPENSARI PUBLICH

Comte del Assalt, número 43, primer

Malaltias especials de la dona propias de son estat, y complicacións que d'ellas dependeixen.

Tumors, llagas, fistulas, erupcions, catarros, hemorragias, alteracions menstuals, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial pera las malaltias de la dona: de 11 á 12.

CONSULTA GENERAL, pera tota classe de malaltias d' homes y nens, de 3 á 4.

HABITACIONS PERA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servey permanent.—Asepsia, comoditat, llum eléctrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Asalt, núm. 43, pis primer.

DINER sens interés adelantat, se deixa sobre robas, joyas, mobles, géneros y altres objectes. Casa autorisada pel Govern y garantida ab lo dipósit correspenent.

Mercaders, 10, principal.—Hi ha despaig particular

Aygua Minero-Medicinal Natural de la Font

—XPURGANY—

RUBINAT-LLORACH

25 ANYS D' EXIT UNIVERSAL

Superior á totas las ayguas cloruradas y magnessiadas

BROLLA de la mateixa deu: NO ES DE POU, com ho son moltas de sas similars. Unica que purga inmediatament á petitas dossis y sense irritá.

Combat maravellosament totas las malaltias del aparato digestiu.

S' emplea particularment pera corretgir las malaltias seguents: Constipació cansonera de ventre, infarts crónichs del fetje y melsa obstruccions viscerals, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y dipósits biliosos, febres tifóideas, congestions cerebrals, afeccions herpéticas, febre groga, escrófulas (tumors frets), obessitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta groga, portant aquest escut ab lo nom de Rubinat, la firma y rúbrica del DR. LLORACH en lo coll de las mateixas.

Se ven en totas las farmacias, dipósits d' ayguas minerals y droguerías al engrós.

Administració y oficinas: Corts, 288, entressol.—Barcelona.

Taller de Joyería

DE R. CALLIS

Portaferrissa, número 25. — Plassa Cucurulla

Compra d' or, plata y joyas de pedreria fina, compra y venda de platino, compra de papeletas d' empenyo dels Montes y Sucursals.

—Me'n alegro de que l'hagi trovat,—me digué ab agrado.—Ara, quant més aviat surtin, millor; l'ayre aquí es molt mal sá.

Mal sá! N'hi havia prou pera asfixiarse! Al veurer á prop meu á n'aquest capitá, tant pulit y parlant francós, vaig admirar l'estat de ánimo que calia que un home s'apropiés, ans de poder permaneixer tranquil en mitj dels seus consemblants, veyent ab indiferencia aytals miserias y fins arrivar á creurer que no feya més que la seva obligació.

Potser succehia aixó. Es possible que 'ls crims dels presoners exclóuhen tota mena de commiseració. ¡Mes ay, tenir d'estar en mitj de aquestos pobres diables, que apenas se distingian de las bestias! Pot ser que vaig errat, peró m'sembla que l'escarceller té'l cor més dur que'l pitjor dels seus presoners.

—¿Me seria permes vénre'l y parlarli á solas? —vaig preguntar.

—Ben cert; vosté ja n'está d'autorisat pera ferho. Soch soldat, y en aquest assumpto represento al meu superior.

—¿Puch emportárme'l al hotel?

—Aixó no; posaré á n'aquí una cambra á la seva disposició. Segueixim si es servit.

¡Oh! ¡Aquí s'está be!

Nos trobavam ja á fora de la porta de la presó y tornavam á respirar ayre pur. Lo capitá va portarme á una mena d'oficina, preu bruta y pobrement amoblada, peró que semblava un paradís, en comparació ab l'indret que acabavam de visitar.

poder gaudir tot lo temps possible del luxo d'un bon cigarro. Vaig oferirli mes vi, pero digué que no, movent lo cap y tot seguit se girá pera mirarme.

—M. Waughan—me digué,—sí, es M. Waughan. ¿Pero qué soch y ahont sach jo? ¿Ahont estém? ¿A Londres, á Ginebra ó á un altre indret? ¿Me despertaré pera convencerme de que tot lo que he sofert, ho he somniat?

—Desgraciadament no es pas cap somni. Som á Siberia.

—¿Y vosté no ha vingut pera portarme bonas noticias? ¿Vosté no es pás cap dels nostres, algún amich, que vol deslliurarme ab perill de la vida?

Ab lo cap vaig dirli que no.—Ab molt gust faria tot lo posible pera alleugerir la sort de vosté, pero jo soch vingut á n'aquí ab la intenció egoista, de ferli unas quantas preguntas, que vosté solzament pot respondre.

—Pregunti donchs. Vosté ha aliviat durant una hora las mevas miserias y n'hi estich molt agrahit.

—¿Y vosté me respondrá ab sinceritat?

—¿Per qué no? No'm cal guanyar, ni perdre, ni esperar res. De vegadas hi ha circunstancias que'ns determinan á esser falsos: mes un home, en la meva situació, no necessita pas serho.

—La primera pregunta que'm cal ferli es: ¿Quí es y qué es en Macari?

En Ceneri s'aixecá d'un salt. Semblava que'l nom d'en Macari lo retornés en sí. Ja no feya

gran cambiament; las sevas faccións eran més senyalats, tot ell estava enmagrit, semblava tenir al menys deu anys més. Sos vestits, lo trajo ordinari dels *parpans* russos que portava tot espellifat; sos peus envolcallats ab un drapot de llana qualsevol, eixian de las botas per varis indrets. Las llargas y afadigadas marxas se revelavan en tot son posat. May m'havia fet la impresió d'esser un home robust, pero aytal com ara'l veya, me va fer pensar que qualsevol que fos lo travall á que'l destinés lo govern rus, no's guanyaria pas per gayre temps lo gasto del seu mesquí manteniment. Totas las probabilitats eran que no caldria pas mantenirlo massa temps.

Se posá á menjar ab molta gana, encar que sense afartarse y bevent poch ví. Després que va estar llest de menjar, va mirar al seu entorn com si busqués quelcom, y quan jo, endivinant lo seu desitj vaig oferirli la petaca y foch, m'ho va agrahir posantse á fumar ab mostras de delectació.

Va passar una gran estona sense tenir valor pera interrogar al pobre diable, perque aixís que jo 'l deixés, li caldria tornar á n'aquell infern habitat per sers humans. No obstant, lo temps anava passant. Darrera de la porta se sentian los passos acompassats del centinella y jo ignorava 'l temps que l'amable capitá havia otorgat al seu presoner.

En Ceneri, assentat y recolzat en la seva butaca, ab una expressió somniadora en la seva fesomia, fumava poch á poch y ab plaher pera

—Espéris á n'aquí: desseguida li enviaré'l presoner.

Aixís que's va girar y va ésser fora, vaig recordar l'aspecte miserable y llastimós d'en Ceneri. Encar que hagués sigut l'home més dolent del món, no me'n podia estar del desitj de procurarli un poch d'esbargiment.

—¿Puch donarli quelcom pera menjar y veure?—vaig preguntar.

Lo capitá, tot movent las espatllas, va fer una rialla condescendent.

—No pot pas tenir fam, puig se li donan las raccións que'l govern creu per convenient. Peró *vosté* potsér que vulgui menjar y beure. En aquest cas no crech que ningú pugui impedirli que envihi á cercar ví y aliments, pera l'ás de vosté, naturalment.

Després de darli las gracias, vaig enviar al meu guía pera que'm portés los millors plats y'l millor ví que pogués trobar. Ví á Russia, encarregat per un *gentlemán*, significa solzament: champagne. En cada fonda mitj com cal, s'hi troba champagne, ó al menys lo seu sustitut, lo ví del Don. Lo meu enviat torná ab una ampolla de veritable champagne y ab una bona racció de carn freda y pá blanch. Aixís que tot estigué parat damunt de la grollera taula, un soldat bon mosso feu entrar mon esperat hoste.

Vaig posar una cadira per en Ceneri que s'hi deixá caure tot abatut, sentintse ab aquest mohiment lo soroll de las cadenas que portava á las camas.

Després digui al meu intérprete que'ns dei-